Güvercin Kitabı

Yalnızlığa çekilenlerin kısaca tedbirleri

ܟܬܒܐ ܕܝܘܢܐ

ܣܘܟܠܠ ܕܘܒܪܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܟܪܝܬܐ

Güvercin Kitabı

Yalnızlığa çekilenlerin kısaca tedbirleri:

(Ebûl-Farac) diye tanımlanan Doğu Mafıryanı
Aziz Mor Gregoriyos'un eserlerindendir

Türkçeye çeviren

Cercis Alkan

BAR-HEBRAEUS VERLAG
7585 PK Glane/Losser Glanerbrugstr. 33 Holland
Tel. 053.61 47 64

IÇINDEKILER

ܡܩܕܡܘܬܐ

ܟܬܒܐ ܕܟܠ ܐܢܫܐ ܛܥܝܢ ܣܢܝܩܐ ܗܘ
ܕܝܘܒܠܝܐ ܪܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܟܪܝܣܛܘܦܘܪܘܣ
ܡܘܫܝ ܒܪ ܟܢܫܐ. ܕܝܠܗ ܕܡܦܩܬܗ ܠܟܬܒܐ
ܐܘܪܚܐ ܐܦܘܕܝܩܢܐ ܟܘܪܝܣ ܐܠܟܐܝ ܚܕ ܡܢ
ܥܠܡ̈ܝܐ ܕܕܝܪܐ ܕܒܘܪܥܒܐ ܐܘܪܒܐ ܕܐܘܣܛܪܐܠܝܐ
ܕܟܬܒܘܗ ܡܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܩܕܝܡܬܐ ܕܛܘܪܥܒܕܝܢ.
ܡܛܠ ܗܝ ܫܠܝܢ ܦܪܫܗ ܠܗܘܢ ܕܟܬܒܐ
ܐܘܪܚܐ ܡܟܬܒܢ ܐܡܝܢܐ ܕܗܘܐ ܟܝܢܐ ܕܡܟܬܒܢܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܒܘܪܟܬܗ ܕܡܪܢܐ ܠܡܪܝܐ ܟܬܒܐ
ܘܫܢܐ ܟܠܡܢܝܢܐ ܠܡܠܘܐ ܠܗܘܢ.
ܡܘܕܝܢܘܬܐ ܠܡܟܬܒܢܐ ܪܚܝܡܐ ܦܪܢܣܝܣ،
ܘܫܘܒܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܝܬܗ ܕܡܪܕܘܬܐ
ܣܘܪܝܝܬܐ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܬܠܝܠ.

ܕܝܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܗܘܠܢܕ 1989

✠ ܡܠܝܘܣ ܡܪܝ ܚܝܐ
ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܐܘܪܝܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܣܘܪܝܐ ܠܐܘܣܛ ܣܘܒܝܐ

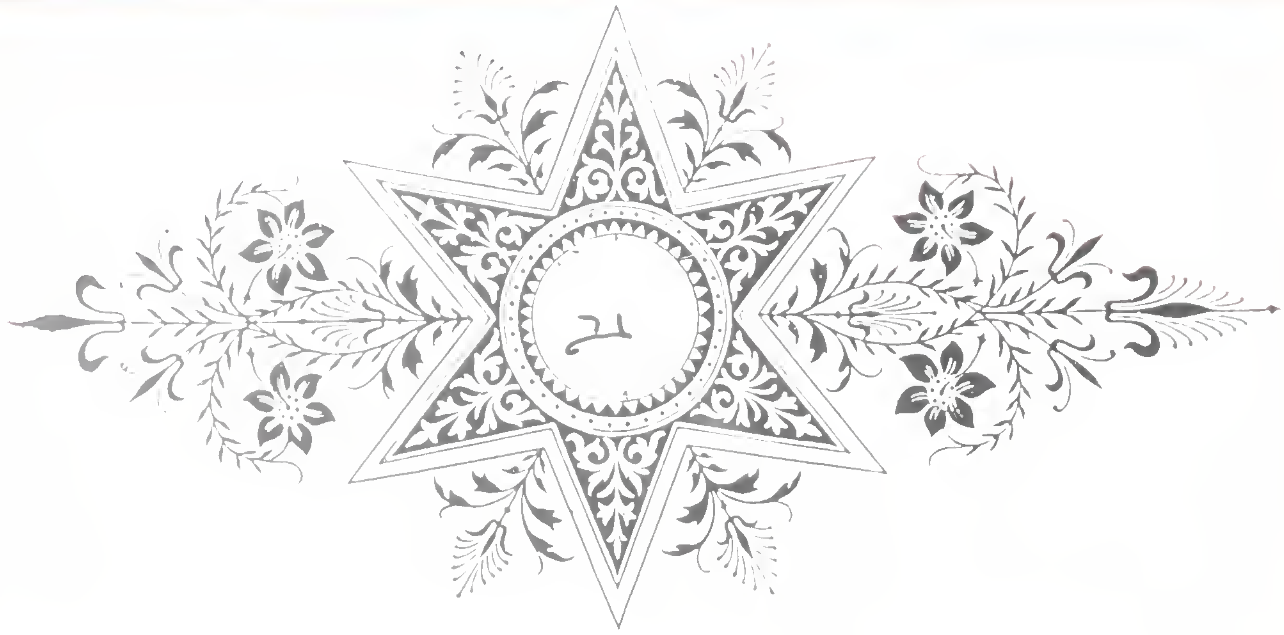
Çevirenin önsözü

Doğum yeri Türkiyenin güney doğusundan Okyanuslar ötesi Büyük Avustralya kıta (Adasına) kısmetimiz olup, yalnızlıkla arkadaş sükûnetle başbâşa kalınca Rab'bımız ve Kurtarıcımız İsa Mesihe yeniden sarıldık. Hoş haberini etüd ederekten onda (Rab İsadaki) İman ve güvenimizi tazeledik. Şöyleki yaşam sıkıntılarına karşı teselliği sözünden alarak, İnayeti icabı tövbe etme sırrında ve nazik sesi çağrısıyla Kutsal Ruh'unda bizi O (Rab İsa) gerçekleştirdi.

Kutsal Ruhu anımsayan bu kitab Mutlu doğu Başpiskoposu Aziz Peder Gregoriousun yapıtı (eseri) olup (Güvercin) diye tanımlanır. Sanırım yeryüzunde yaşayan her can NUH Peygamber gibi, selâmet müjdesini getiren güvercini, benzer şekilde ümitle beklemekte. Su tufanı değilse bile insanlığın kötülüğü tufanı dünyayı hertarafta kaplamakta....
Sayın okuyucu 12. yüzyıllarda ve başka dilde yazılan bu eser, bu günkü dile tercümesinin hiç eksiği yok diyemem. Fakat diğerlerine olabileceği gibi bilhassa Türkçe bilen Süryani kardeşlerime Ruhsal yararları ve adı geçen dillerde faydası olur kanısıyla bu işe giriştim. Sn: Okuyucuya yararlı olur umuduyla mutluyum.

Avustralya, 1980

Afudyakon
Cercis Alkan

Derleyenin Önsözü

Gök kübbesini ışıklarla, Kilisesini tecrübeli öğretmenlerle süsleyene sonsuz hamdlar olsun.

(Doğu) Mafiryanı[1] Aziz Gregoriyos'un güvercin isimli gayet yararlı kitabı sana hediye olunur ey Arami okuyucu oki selâmet müjdesinin sembol ve taşıyıcısıdır.

Ey doğuda akan nehrin yatağında yetişen izzetli zeytin ağacı, RAB'ta umarım ki ellerine geçtiğinde; iyi işlerin şekli ve izzetli süsün benzerinde olan zeytin ağacının yeşil yaprağını almadan geri dönmesin.

Ruhsal dalgınlıktan ayılıp hayat ruhunun tatlılığına eriştiğinde, benim yerimede O ki izzeti sonsuz, hamdı hudutsuz olana gereken şükrü ver ki, seni nuru ile aydılatsın, güzelliğiyle süslesin, ebededek ismi müberek olsun.

Bu nuhsa diğer üç nüshanın üzerine tetkik edildi. Biri miladın 1898 de Pavlos Bigan'ın Paris baskısıdır. Diğeri ise Mar Avgin Manastırı kardeşlerden Gabrielin 1894 elyazısıdır. Bir diğeri ise, Bet-Nutfo'daki Mihael Rahibin 1912 miladi elyazısıdır. Kendisininde miladın 16. yüzyıllarında eski bir nüsha üzerinde kopya ettiğini anımsar. Bu nüsha Mardin vilayetinin Mâserte (ömerli) kasabası keşişi Yuhanın idi. Aralarında çok hafif eksik ve benzerlikler bulundu. (Önsözler burda kısaltıldı).

Bu değişik baskıları burda anmamın gayesi değerli okuyucunun bu nushaya önem vermesi içindir.

28 – Ocak – 1915
Mar Hananya (Deyr'zafaran) Manastırında
Rahip Yuhanna
Dölapönü

1 Katolikos veya Başpiskopos.

Baba, Oğul, Kutsal Ruh Yegane (Tek) Tanrı'nın adıyla

Güvercin Kitabı

Yalınızca çekilenlerin kısaca Tedbirleri

Rab'ta daima onurlu doğu Başpiskoposu Mutlu ve Aziz Peder Gregoriyosun eserlerindendir.

ÖNSÖZ

Ey kardeş:

Beden sağlığı için yanlarına Doktor gidemeyince, Hastalara nasıl tedbir almalarını gösteren yazılar bulduğumuz gibi, canların tedavisindede yanlarında Ruhsal Önderi olmayıp veya ondan ayrılığa düşmüş ruhsal yönden zaiflarada nasıl tedbir almalarını öğretmek gerek. Bilhassa bu asırda Süryani topluluğumuz bilginlerden yoksun kalmış, önceleri bu zor yol ve dar kapıdan geçerek cennete girme eğitimini üstüne aldı idi. Buradaki gayemiz bu açık ve sade konuyu öğretmektir. Hacmı küçük kuvvette büyük bu kitab dört bölümdür. **İlk bölüm:** Manastırda yapılan beden eğitimi. **İkinci bölüm:** Kişinin odasındaki rühsal eğitimi. **Ücüncü bölüm:** Teselli edici güvercin olgun inanlıya ruhta rahatlığını keşfettirir ve onu kırallık derecesine yücelterek Rab Tanrının huzuru bulunduğu çardakta bulundurur. **Dördüncü bölüm ise:** Yazarın bazı ilhamlarıyla derece derece gelişen ibret verici öğretisleridir. Bu dört çeşit konu

NUH'un dört devresini andırır. **Birincisi:** Onunla Rab'bı hoşnut ettiği salah işleme devresi.
İkincisi: Tufan helâkından kurtulsun diye Gemiye girişi. **Üçüncüsü:** Güvercin sular yerden azaldı diye müjde edince Gemiden çıkış devresi. **Dördüncüsü ise:** Onunla vaki olan ilhamlarla yapılan and ve bağ dikmesi, Şarap içip sarhoşluğudur.
Fakat o güvercin söylemez ve ölümlü. Bu güvercin ise söyler ve ölümsüzdür. Daha ziyade nutku olana O sözü verir ve hayata hayat katar. Uçar fakat gökteki Kilise şehitleri üzerindeki olan yuvasından ayrılmaz. Her yana varır, yerinden oynamaz. Renksizdir fakat tüm şekiller onda renk aldı. Doğuda sakin, batıda ondan doludur. Belirtisi ateştir. Her kim. Onun kanatları çırpışı altından geçerek taçlanırsa, ağzından alevli kıvılcımlar sıçratır. Sevdalılar ve sevgi düşkünleri sırlarını O'na (Kutsal ruha) açarlar o da susuzluklarını giderir. Her kulağa seslenir az kişi onu dinler. Her kesi ismi ile çağırır, binde biri O'na cevab verir. Nağmesi hoş org sesinden tatlıdır. Şair şöyle der:

Pek çok saftır hemde pâktır,
ağız O'nu lekelemez.
Rühanidir bedeni yok,
Cisimlerde benzeri yok.

Birinci bölüm

Manastır (ilk devre) beden işleri hakkında ve içinde on bab var.

Bab – 1
İnsanın dünyadan üzaklaşması hakkında.

İnsan dünyadan ve arzularından iki nedenden biriyle ayrılır. Birincisi en uygunudur ve çok NADIR OLUR.
İlahı bir uyarmadır, insanın kalbinde kımıldar ve onu dalgınlığından uyandırır, gelecek âlemde günâhlıların gece gündüz azabı, Allahın melekûtünda ise salihlere vââd olunan mutluluğu düşündürür.
Bu ancak zamandan zamana ve binde bir, çok az yerlerde rastlanır. Diğeri ise bayağı ve düşüktür. Boş izzet sevgisidir. Kişi iyi olmağı ve ağır işlerle izzeti kazanmağı heves eder. Hatta bazı zenginler büyük zararları bile göze alarak onu elde etmeğe koyulurlar. Bu ise her zaman, her yerde ve bir çoğunda rastlanılır. Her ne kadar bayağı isede onu tamamen hiçe düşürmemek lazımdır. Çünkü çoğu kez toprağa tesadüfen düşen tohum çok meyva verdiği, ekilenin bazısı meyvasız kaldığı görülmüştür.

Bab – 2
Tövbe

Anlayışlı kişi günahın dehşeti farkına vardığı gibi, işledikleri kusurlar için pişmanlık duyar ve bağlı olduğu gunahları kendisinden uzaklaştırır bir daha kaymasın diye tedbir alır tövbe her ne zaman edilirse kabul olunur diye teselli bulur. Misal: Nineveliler ve Büyük baş Elçi Şem'un gibi.

Günahlar bazen hissidir: Gurur, boş izzet, kıskançlık ve fitnecilik. Bazende hiddetliler: gazab, yağma ve kin. Bazısıda arzudan gelen: tamakârlık, oburluk ve aç göz. Bilir kişinin küçükte olsa günahı büyüktür.

Tövbe eden kayarsa, çok acıklı hasretlerle günahlarını ikrar ederek allahtan af dilemelidir. Ürdün ırmağında, Yahyanın aracıyla vaftiz olanların ettikleri gibi. (Matta incili 3:6).

İman edenlerin bir çoğuda yaptıklarını itiraf ederek Resüllere geliyorlardı. ,,R.işleri 19:18''.

Elçi Yakup der: Birbirinize günahlarınızı ikrar ediniz. (Yakup risalesi 5:16).

Elçi Yuhannada der ki: ,,Eğer günahlarımızı ikrar edersek, günahlarımızı bize bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için O sadık ve adildir. (1. Yuh. R.iş. 1:19).

Bab – 3
Kanaat (fakırlık)

Gerçek tövbe, kişinin içinde gerçekleştiğinde gereğinden fazla dünyevi maddelerin günaha sapmağa vesile olduklarını görür. Böylece onları pek önemsemez ve onlardan uzaklaşmağı tercih eder. Kanaat edenlerin dereceleri üçtür: aşağı, orta ve üst. Aşağı derece-

de olanlar: gelecek azabın korkusundan safahatı terkedenlerdir. Ortacılar ise: Sonsuz hayat için geçiçi zevki hiçe sayarlar. Üst derecede ise: Gayeleri sadece İYİ'nin peşinde olup, bunun dışındaki herşeye sırt çevirirler. İşte bilginler bu gayeyi överler.
Kanaat: malde, besin, giyim, ikamet ve ev eşyası ilede olur. Malde: kanaat etmiş kimse maldar olmayacak. Besin, yalnız bir senelik, yahut bir aylık, veyahutta bir günlük tedarikini eder. Buǵday, arpa veya darı ekmeǵi yaǵa veya tuzlu suya batarak yer. Giyimde ise: Yün veya kıldan yapılı dizine kadar bayağı bir giyisi ile bürünür. Kayışla belini kuşatır, istiyorsa şayet, bir gömlek, bir caket ve bir ayakkabı daha ilave eder.
Oturma yeri ya bir odacık veya in veyahut bir kovukta durur. Veya hiç te belirli yeri olmaz niketim Rab'bımızın olmadığı gibi. Ancak raslanan yere oturur yatar, mutfak eşyasıda odun ve kabaktan olanları kullanır.

Bab – 4
Mütevâzilik

Bir çoǵu kanaatı gönülsüzce ederler. Bu bakımdan gerçek kanaatı belirtisi mütevaziliktir. Bununda belirtisi itaattir. Mütevaziliğin başka belirtilerde vardır. Örneğin, bir toplantıda kendinden küçük olanın aşağısında oturması keza namazdada aşağda durma ve zıt olmaması gibi. Biçare ve mühtaçlarla sevgi ile ilgisi, ve onu çağırdıklarında, bayağı giysilerini çekinmeden giyerek onlarla gider.
Mar İshak derki: Mühtevazilik, amelsiz olaraktan bir çok günahları örter. Manastır reisi İyavenni der: diǵer kötülükler olmaksızın başlı başına gurur Şeytanı yüksekten düşürdü ise, mütevazilikte, diǵer meziyetler olmaksızın göǵe yüceltir.
Gurur hastası kişi kimliğini yani başta ufacık kokar bir damlacık-

tan olduğunu ve neticede kurt yemi olacağını bilmekle tedavi bulur. Bilginin biri de şöyle der: Kimliği kokar çift damlacıklardan olan insan nasıl gururlanabilir?

Bab – 5
Sabır

Mütevaziliği itaat takib ettiği gibi, itaatın peşindede sıkıntıya tahammül gelmelidir.

Sıkıntı ya gecici yada ebedidir. Rahatlıkta ayni şekilde. Geçiçi sıkıntı, ebedi hayatın nedeni; keza geçici hayatın zevki, sonsuz hayatın sıkıntı vesilesi olduğundan, Mesihsal düşüncedeki bilginler: Sonsuz hayatın rahatlığı için geçici sıkıntıya katlanırlar.

Katlanılması gereken sıkıntılar şunlardır: Şehvet ve arzuların hislerine karşı olan cenk ve gönüllü olarak bedeni hizmetler. Kişi Allahtan uzaklaşınca (deney) imtihanı için beklenmedik denecelere maruz kalır.

Şöylerki: Zor ve beklenmedik çapraz hadiseler, Allahı tanımaz kötü insanlarla karşılaşmalar, yüksek kayalıklardan düşüşler. alaycılardan tahkir ve eğlenmeler. Diğer kardeşler, Manastırda bu gibi hizmete atanan başlangıç devresindeki kardeşlere, her ne kadar tesir etmezlerse çektirirler. Tedavisi güç hastalıklara düşürürler onlarki: Tembellik, vüçüt ağırlığı düşünce dalgınlığı, hayal kırıklığı (umudu yetirmek) kara düşünceler ve insani yardımdan arınma gibi hastalıklara (dertlere) düşürürler. Bütün bunlar: ,,Sona kadar dayanan, kurtulacak odur'' (Markos 13:13).

Rabbımızın sözü ile şifa bulurlar. Ayrıca Aziz Ataların sabır hakkındaki faziletli söylevleri ile teselli olurlar.

Netice olarak, Rab Allahın sevgisiyle ısınmayan kişi, Irmak kenarı dibinde olan kiremite benzer ki: bir saatlik dayanmaz. Kızıtılmışsa, taş kadar dayanır.

Bab – 6
Kardeş sevgisi

Kardeş sevgisi, gerçek sabrın öz belirtisidir. O ki iyi niyet ve güzel istekle olur. Gerçek dost oki şahsiyeti için sevilir. Çünkü dostu onun sohbetinden hoşlanır. Bunun sebebi ne harici nede dahili herhangi bir güzellik olmayıp, ancak her iki şahsiyetin birbirine benzer çok kapalı yakınlıklarıdır. Zira çoğu çirkin ve dar huyluları severler.

Bir kimse diğer bir kimseyi maddi yardımı dokunduğu ve ruhen ona önderlik ettiği için sever. Örneğin: teori veya iyi karakter öğretmeni gibi birisi.

Cahil değil akıllı, Obur değil kâni ve terbiyeli, (aksi) zıt değil uysal ve efendi kişi sevilir. Bazısı varki dostunu akrabası imiş gibi düşünür. Arttımı üzerine ona (dostuna) verir. Bazı varki kendi canı gibi onu sanır. Kimide varki kendisinden ziyade dostunun yararını arar. Bazısıda var ki dostunun yerine sıkıntıyı bile kabul eder.

Dostun dosta ihtiyacı ister zaruri ister de gayrı zaruri olsun yarddım etmesi gerektir. Ancak istemeden ona vermelidir. Dostunu küçük düşürenleri terslemelidir.

Süçlarını bağışlayıp kusurlarını örtmelidir. Güzel meziyetlerini örtbaş etmemeli ve üzerine yük olmamalıdır. Komşusunu delik ve yarıklardan gözetlememeli ve konuşmaları dinlememelidir. Elçi Pavlus der: ,,Fakat Eğer biri kendininkilere ve ev halkına bakmazsa, imanı inkâr etmiştir ve imansızdan farksızdır''. 1. Tim. 5:8.

Bab – 7
Dil takıntı (sürçmeleri) hakkında

Bunlardan sonra bu dar yolun takıntıları hakkında konuşmamız icab eder. Çünkü zararlarini bilmeyen onlardan korunamaz. Ve

şunlardır:

1 – Boş söz: ne konuşulduğu zaman insanı haksız, nede susulduğu zaman insanı hatalı etmez. Nedeni genellikle boşluktur. Sukût ve dili tutmağa eğitmekle tedavi olur. Hatta bazıları dudaklarını tutsunlar diye ağızlarına bir çakıl taşı koyarak durdurular.

2 – Gevezelık: O ki söz çokluğudur. Nedeni ise gergin lisana tabiatın elverişliliği ve daha öncekilerin maceralarını dile getirmekle sanki öndekine ders olurlar.

3 – Gizlide günâh doğuran söz: o ki kötülerin izzet, zenginlik ve üstünlüklerinden söz etmektir. Pâk kapliler bu gibisini duydukları zaman niyetleri zedelenir, imanları azalır netice: ,,Kötüler hem bu alemde hemde gelecekte helâk olurlar''. Mez. 36:38. Ayeti ile şifa bulurlar.

4 – Aksilik: zıtlık oki gururdan gelen asilik ve itaatsizliktir. Kişiyi kendini yüceltmeğe karşısındakini küçümsetmeğe sürükler. Çaresi bu her iki kötü dertleri yenmekle olur.

5 – Çekişme: mazlum ile zalimden çıkan söz kavgasıdır. İlk kısmı kimseyi sıkıştırmayın'' Luka 3:14. İkinci kısmı ise ,,Eğer bir kimse seninle mahkemeğe gidip senin gömleğini almak isterse, sen ona abanıda bırak'' (Matta 5:40). Ayetleri ile tedavi olunurlar.

6 – Sövme: Bunun iki nedeni var. Biri sövdüğü kimseyi üzelbilmek. Diğeri ise kötü alışkanlık karakteri bozuklarla yapışmaktan insana bulaşır. Buda ,,Her kim kardeşine (raka) yani hakaret etse, millet meclisine, ve ahmak derse cehennem ateşine müstahak olacaktır''. Matta 5:22. Ayeti ile çare bulurlar.

Sövülen kimse suçu kendinde arasın, Böylece kendini diğerine karşı nefretten korur.

7 – Lânet ve bedua: Oysa: Bireyi Allahtan uzaklaştırmak, bu ise başkasına zarar istemektir. Bilginler: Romalılar 12:14. ,,Hayır dua edin ve lânet etmeyin'' ayetine itaaten ne bedua nede lanet ederler.

8 – Türkü veya şarkı: Kirli hisleri kışkırtıcı söz takımı ki içinde zina derdi gizlenir, bu nedenle hatalıdır. Düşkünü onu terennüm müzi-

ğine değiştirmekle deva bulur.
9 – Gülünçülük: oki nazdan gelen kalp öldürücü, izzet düşürücü, güldürücü sözdür. Bilginler buna hasat yani biçme de esen zararlı kurak yele bentirler. Bu: ,,Vay size ey şimdi gülenler, çünkü yas tutacak ve ağlayacaksınız'' Luka 6:26. İle şifa olunur.
10 – Alay: Başkalarını küçük düşermek, tahkir etmek gayesile hatalarını gülünçlü bir şekilde dile getirmektir. Matta 18:7 de ,,Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının'' ayeti çaresidir.
11 – Âr ve hakaret: Buda başkasının kusurlarını kindarca ve kıskanaraktan beyân etmektir. Buda Mez. 1:1 de ,,Ne mutludur o adamki müstehzi, alayçı komiklerin derneğinde oturmaz'' ayeti le deva olur.
12 – Yalan: olmiyanı var, var olanı yok diye ikrar. Buda Mez. 5:6 da ,,Yalan söyleyenleri yok edersin''. Ayetile çare bulur. Bilki can kurtarma yararına ise suç sayılmaz. Yesû 2:5 te Rehabın ettiği gibi o ki casusları kendi gizlediği halde, nereye gittiklerini ve yanında olmadıklarını söyledi. Pederin biri böyle anlarda olabilir fakat korku ile.
13 – Dedikodu: Birisinin hatalarını hazır değilken başkasına nakletmektir.
Bunun esas nedeni, başkasının kusurlarını dile getiren kendi veya acırcasına başkası hakkında dedikodulu söz eder. Şöyle der: şaşarım ben falanın aklına. Nasıl olurda zinaya düştu, acırım ben falana ki, hırsızlıkta yakalandı. Bu gibi hastalık başkasının meziyetlerini sayıp arkasında dedikodu yapmamakla deva bulur, anlayışlı ise şayet.
14 – Fitneceilik: oki kişiye edilen veya söylenilen kötülüğü hatırlatmaktır. Sebebi ise: Ya edeni kötülemek veya edilene iyi görünmektir. Bu durumda, salihse kişi, fitneci ile davayı araştırmaz, hatta ondan tiksinircesine azarlar fitneciye inanmaz. Böylece utançlıca ayrırlır.
15 – Düzgün dudaklar: onları kullanan zavallı her iki davacıların

birini yüzünde över, arkasında onu baltalar. ,,Rab bütün düzgün dudakları, (Büyük söyleyen dili) kesecektir''. Mez. 12:3 te deva bulur.

15 – Övme: Öven kişi dört kötülüğe düşer: yalana ki tatlıya acı, Riyakârlığa: şayet övmeğe devam ederse. Sapıklığa gerçeğini bilmeden maksad sapık kişiyi sevindirir diye söyler. Övülen kimse iki zarara maruz kalır. Gurura ve böbürlenmeğe. Her ikiside sukûtla giderilir.

16 – Boş söz: yani birisinin: eğer falancadan olmasaydı, kurt yerdi beni demesi ki, aslında Rab falancayı orda hazır bulundurmasaydı, kurt yerdi beni demisi gerektir.

17 – Boş araştırma: Onu bilmek veya bilmemek ne kâr nede zarar eden bir şeyi araştırmaktır. Örneğin: Melkisadıkın babası isminin ne olduğu araştırısi gibi. Bu meziyetlerin tümünde, Tortudan gümüş gibi – Manastır ocağının küllüğünde pâklanır (mübtedi).

Mübtedi kelimesi, yeni inanlı (ilk devrede).

Bab – 8
Mübte'dinin gerilemesi hakkında

İnanlı gücüne göre (münzevilik) yalnızlık icablarını yerine getirince, kendi çapında gücünün yettiği işlerde becerekli görünür. Gemisel hücresine kapanmanın zamanı olduğunu bilince, kalbinde müthiş tereddüt etme hissi uyanır. Kendi kendine ben kimim ki bu sürekli yalnızlığa devam edebileyim. Bu olay benden yücedir ve ona katlanmam gerekmez der. Olmaya ki girip dayanamıyarak çıktığımda, şeytanlara maskara, insan ve meleklere manzara olmaktansa; iyisimi âlemde kalayım. Salah işlemem gerekse, alemde iken ederim.

Niye daha önceki salihler: Abraham, İshak ve Yakup onların çoluk çoçuk ve mülkleri yok mu idi? yinede birçok ibadete kapananlardan Rab'bı hoşnut ettiler. Öyleki Tanrı ile yüz yüze konuşan peygamberler başı Musa, Allahın kalbi diye çağırılan kral ve Peygamber Davut. Baş Elçi Petrusun kayınanası olduğu halde, gök hükümranlığının anahtarlarına nail kılındı. Ve diğer bazıları, Akulas ve Friskillanın dükkanları olduğu halde salihtiler. Peder Makarious, şehire iki kadının yanına salah alışsın diye gönderildi. Evlenmeğe gelince: ,,Semereli ve çoğalın ve yeryüzünü doldurun ve onu tabi kılın'' Tek. 1:28. Diye İlahi bir emir var iken bekâr kalmak hakkında herhangi bir buyuruk yok. Elçi Pavlus der: ,,Bekâr kalmak için İlahi bir emre mâlik değilim, ancak onu tavsiye ederim''. 1. Kor. 7:25.
İnanlı bu gibi şeyleri düşünüp taşındığında, bilhassa tenin hislerine kapıldığında dünyaya (aleme) geri dönmeğe hazırlanır. Böylece beğinsel tedbirden (maddasel) tensel duruma geçmeğe hazırlanır. Şayet bir bilginden düşüncesinin gözleri açılmazlarsa.

Bab – 9
Mübtediyi istikametinde düzeltmek hakkında

Önderi ve başındaki yaşlıcası (ihtiyar) inanlıyı iki yanı üzerinde sendelemekte olduğunu farkına vardığı gibi, ona acıyarak: Bana eyvahlar olsun oğlum, bakıyorum geriye dönerek, tuz direği haline gelen LUT'un karısının seçtiği kötü kısmeti, razısınkı sende kendine seçesin. Rab'bın dediği: ,,Sapana el koyupta arkasında bakan bir kimse Tanrı hükümranlığına yakışmaz'' (Luka 9:62). Sözünü duymadınmı? Doğrusu hayrete şayansın ki kendini aziz Atalar gibi Peygamber ve şehitlerle mukayese ediyorsun. Sinek Arslanın ettiğini, yahut kara çalı selvi ağacı ile boy ölçüşebilirmi? Hayır yavrum hayır kanma. Şunu bilki Yasal evlilik, değilki gerçek bekârlıktan,

fakat Allaha ve insanlara tapınmak isteyen iki türlü sahte hayat şeklindeki bekârlıktan iyidir. Gerçek bekârlık oki Rab Mesih ile yer hükümranlığında ayrılmaz. İki türlü hayat yaşamı yok. Ancak tüm iştiyakı Allahı Rab'te sabit, hayatı temiz, başı dik, çevik, aydın, (madde) eşya üsfu, beden ötesi. Evli bir dünyevi elleri ve ayakları bağlı, evli olmayansa sadece elleri kementli. Gerçek bir (mütevahhit) rahip (yalnızlığa·çekilen kişi) tuhsal kanatlara malik olup yerde iken göğe yücelir. Genellikle kişi âlemde iken doğru dürüst işten eş ve çocuk nafakasını[1] karşılamayınca, kapmağa ve çalmağa düşer olur karakteri kötü kadına kim dayanır, bütün taleplarini[2] kim tedarik edebilir. Doğrusu böylesi kimse kasıtlıca hayatına kıyar. Ayrıca dünyada iken günaha düşme yolları pek çok. Örneğin: Kıskançlık, kin ve nefret, arzu, süs sevgisi, para aşkı, tamakâtlık, cimrilik, Allahın akıl ermez yasalarını deşmek, meselâ neden benden nefret eden kötü düşmanlarım iyi durumda, iyi dostlarımsa aç? Diğer bir çok şeyler seçkinler mühtemelen onlardan korunurlar. Mübtedi bina olunur, onunla ilgilenilirse vazifesine döner.

1 Geçim 2 İstek

Bab – 10
Düzelmenin belirtileri

Mübtedinin düzelmesini ispatpalayan belirli deliller var. Ve bunlardır. Erdamlı yürüyüş, nağmeli ses, tatlı söz, temiz göz, pâk bakış, kapalı sevinç, bayağı giyiniş, orta beslenim, olgun sevgi, anlamlıca mezmur terennümü, konukseverlik, temizce düşünceler, bunları gerçek yerine getiren bir kardeş, cengi sevinçle karşılar. Onu tersleyenin tövbesi için duâ eder. Hikmet sözlerini dinler. Ne görmediği nede işitmediği bir olaya afalamaz. Rast geldiğine nereye ve neye gidyorsun diye soruşturmaz.

Dudakları komik şeyleri anlatmaz. Karı gibi süsü sevmez. Şu yana bu yana giyimini boyunu seyretmeğe bakmaz. Parmaklarını takırdatmaz. Sakalının kıllarını kurcalamaz. Dişlerini gıcırdatmaz ancak yalnız iken. Acıkırken geğirmez, Uyanırken esnemez, rastgele yere tükürmez, konuşurken ellerini oynatmaz. Toplantıda aşağda, yukarıya hücüm etmez.

Baştakilerle alıp vermez. Bu gibi belirtilerle Mübtedi bilinir. Ve onları elde etsin diye Manastırda didinir.

Bölüm II

Oda (Hücre'de) tamamlanan nefsin hizmeti hakkında ve içinde on bab var

Bab – 1
Oda icabları hakkında

Odaya kapanmak, bir nevi gelenekten ziyade bilinçli olmalıdırki, Çoğu (işlemlerinin) gayesi o doğrultuda olmadan kendilerini hedefsizce tıkadıkları gibi. Gaye bu ki Rab'bın (mevhibesini) vergisini beklemektir. O ki aklın aydınlanması ile rühani varlıkları tabiatlarıyla seçme elverişliliği ve benzeri büyük şeyler ki oda icablarını ifa ettikten sonra ona bahşedilirler. Onlar ki: Susmak, gerçek ibadet, oki Duâ, anımsama, Söz (kelâm) etüdü ile tamamlanılır. Belirli zamanlarda müayyen namazlar (seher) Rab'la geceleme, ağlayış, Oruç, el işi, gurbet ve kalbi kötü düşüncelerden korumak onlarki: Umutsuzluk, aç goż Oburluk, gazab, kin, kıskançlık, arzular, tamâkarlık boş izzet, maskecilik, iftihar gurur, ve suçmalamadır. Yürek bu gibi dertlerden arınınca iyi meziyetlerle süslenmesi gerekirki, hastalara zararlı şeylerden çekinmeleri önerirken yararlıları kullanmaları istenilir.
Onlarki bilgi sevgisi, iman, şükür, ümit, Rab korkusu ruhta fakir, güven, düşünce pâklığı, ölümü anmaktır.
Rab'bı görecek pâk kalplilerin amelleri bunlar olup her birisinin üzerinde ayrıca duracağız.

Bab – 2
Susmak hakkında

Bilginlerin akılları gözünde o derece değerliki, her ne kadar boş ve her türlü meziyetten arınmış da olsa, onun meziyetti, sohbetten de üstün olarak övdüler. Mutlu Fledis der ki; Sarmata Pedere: Rahiplerin yaptıklarını yapmıyor sadece yiyip yatıyorum, düşüncelerim bulanık ne yapayım diye sorduğumda. Bana cevabı: odanda dur. Şüphelenmeden yalnız müktedir olduğun şeyleri yap. Antonios Peder gibi izzete erişeceğine inanıyorum.

Susmanın faydaları pek çoktur. İlk önce herşeyden ziyade üstün ve değerlidir. Akıl Rab' Allah bilgisi gerçeğine malik olmakla rühsal bir rahatlıkta olup, ruhani ibadetin engeli olan dünyavi gaileden hür. Arkadaşları arkası dedikodu'dan, kötüleri tenkit edip, kendi kendini beğenmekten, insanlara görünsün diye gösteriş yapanları Rab Allah onları kendisinden attı. Mez. 52:5. Mekrüh şeylerin görme ve işitmesinden onlar ki kolaylıkla insana yapısırlar, güçlükle bırakırlar. Bir kimse büyük bir meziyetten azıcık, küçük bir kötülükten çok nisbette etkilenebilir ve kıskanç insanların zararına maruz kalır.

Denilirki:

Kırdaki davarlara sopa değdiremezler,
Nede dağ geyikleri kırkçılara uzarlar.
Köyde duran kartalın sis gözünü kör eder,
Yakın akrabaları zararından korunur.

Konuşmanın da yararları var. Bilgi düşkünlere yardım, görgü ve tecrübe, kızgın ve dar huyluların zararına dayanmak, vukû bulan hadiselerden hikmet almaklan olur.

Manastır sakinliğinde bunları elde edince inanlı, altının potada tasfiye olunduğu gibi pâklanır. Odaya kapanma ve sukûneti tercih etmelidir. Kendini odaya tıkayan kimse sima söhbeti isteğine karşı

şiddetle direnmeli ve odanın sürekli oturuşuna alışmalıdır. Yılda bir o da kurban sırrı müşareketi için, birde pazar günleri hariç kimseylen görüşmemelidir. Elzem olmadıkça kimse ona uğramamalıdır. Zira birçoğu ağır işlerle başladılar, kusurlu hayatta netice aldılar. Dünyevilerle olan sıkı ilişkiden, zengin hanımların görüş ve öğretişi, onlarki gelecek hakkında bilgi ve kayıptan haber verebilmeğe vaâd ederler, bundan böyle meskenleri köylü ve şehirlilerin konağı oldu. Ve o nurlu hayattan, karanlık işlerde netice aldılar.

Bab – 3
Dört nevi ibadet hakkında
(Niyaz, anma, okuma, teammûl)

Niyaz:

Birkimsenin, kendisine karşı suç işleyenin kusurunu bağışlayarak, doğuya dönüp, ellerini yukarıya kaldırarak bakışı yerde efendisinden utanırcasına: Ey Rab'bim, acı ben günahkara merhemet eyle, defalarca bunu tekrarlayarak duasina başlar. Ve ey Rab'bim yararlı oldukları senin bildiğin şeyleri bana bahş eyle. Böylece Rab ona istesin diye hatırına gelmez olanlarıda verir.

Anma:

Tanrıyı anımsama, mutlu Hananya çoçukları, şükran duasının on cümlesini tekrarlamakla başlar. Altısı: Mübareksin, dördü: bereketleyin, En kısa tekrar üç, ortancası yedi. Tümü kırktır. Zaman ve zemine göre.

Kutsal kitab:

Yeni ahit, İncili okurken, ilk başta insan her ne kadar tad alamıyorsada, bedeni hayaller yerine, beğinde rühsal dersler basılır. Böylelikle düşünce yavaş yavaş pâklanır.

Her bir incillerden birer, Resûllerin işlerinden bir, Elçi pavlus mek-

tuplarından bir ve genel risalelerden bir bab olmak üzre günde yedi bab okunmalıdır. Her babın bitiminde, Rabbımızın simgesi olan Haç'ın önünde imiş gibi diz çökmelidir. Kütsal – kitab'lar bir iskemle üzerinde bulundurulmalıdır. Okur olmayan kişi Rab'bın işlerinde teammûl etmelidir.

Teammûl:

Un üç şekli var. Biri bir insanın günahlarını anması. Çünkü birkimse kendini yıkmadıkça bina edemez. İkincisi Rab'bın adilane yargısı, kötülere saklı işkenceyi düşünerekten kalbinde Rab korkusu büyür. Üçüncüsü de kişi, Tanrının bol merhametleri, ve iyilere olan mutlulukları anımsar. Aklen rühani âlemde sakin olur, Rühen nurlu melek ve salıhlerle alırverir.

Bab – 4
Namaz ve zamanları hakkında
(Namaz ile zaman ayırımı)

Büyük Musa peygamber ayaklarından çarıkları çıkartmayana kadar çalıya yanaşamadıysa, akıl nasıl namaz eder tüm dünyevi histen arınmaz, dalgınlıktan toparlanmazsa eğer. Fakat başlangıçta her ne kadar zorsa da iyi bir denetleme ve namaz tadını aldıktan sonra kolaylıkla kalbin iç mahzenine girer, Rab Allahın hayranlığına dalar. Temiz namaz uzun sözle değildir. ,,Dua ederken putperestlerin ettiği gibi boş tekrarlar yapmayın, zira onlar sanırlar ki çok sözle işitilecekler'' Matta 16:7.

Zaruri namaz bu ki yüzü doğuya dönük, elleri çapraz, aklı toplu üç kere: ,,Kuddussun ey Allah'' der. Her defasında diz çökerek, haç çeker suratına.

Sonra üç kere'ya ,,Rab bana merhamet'' et der, ve her defasında secde kılar.

Sonra sana şükrolsun Rab'bımız, edeblere kadar sana izzet ebede-

dek sabrımız. Dikilerek ,,Ey göklü Ata'' duasını ekler böylece namaz son bulur.
Belirli namazlar yedidir. İlk namaz sabah güneşin doğuşunda, müteakkiben incilden dört bab okumalıdır mübtedi. Tloth-şoîn yani saat dokuz sırasına kadar dua ve mütalaâ eder. Dokuzda da ikinci namazı kılar. Saat on ikiye kadar el işi ile uğraşır. El işi yok ise (mütalaâ) kitabları araştırır.
Sonra da öğle vaktinin üçünçü namazı eder. Biraz da uyur çünkü bu az uyku gecelemeğe yardımcı olur, tembellik deliliği müharebesini durdurur. O ki bu sıralarda hep güneşe bakmasını, sanki yerinden oynamıyor, veya çok ağır gidiyor gibi görünür ona. İkindi vakti sonlarına kadar, yine el işi ile uğraşır sonra ikindi namazını kılar. Baki kalan üç babı okur. Güneş batana kadar dua ile ilişkide, sonrada akşamın beşinci namazını kılar. Gecenin iki saatını dua, teammûl ve etüd eder. Keza yatsının altıncı namazını eder, ve gece yarısına kadar yatar. Sonradan da 7. namazı kılar, uykuya mağlup kalsa şayet oturarak gecenin onuncu saatine kadar uyuklar, bir dahada yatmaz ancak Tanrı anısını tekrarlar.

Bab – 5
Terennüm ve (seher) geceleme

Akşamın bir namazı ve gündüzün her dört namazından önce münzevi intizamlıca birer (maymar) söylev söyler.
Yatsı namazından önce bir, gece namazından önce ise dörttür. Seher münzevinin takatı nisbetinde arttırılır ve azaltılır. Bir çoğu gecenin, ilk baştan iki saatı olmak üzre üçte bir kısmını, baki kalan iki kısımlarını uyurlar. Diğerleri gecenin yarısını seherde, diğer yarısını uykuda geçirirler. Ersenious Peder gibi mütekamiller, pazar akşamı güneşi arkalarında, sabaha ise yüzlerinde doğuncaya kadar ayık dururlar. Az yemek az iş ve öglеğin yatılan az bir uyku seher

için yararlıdır. Bundan böyle ağır işleri ölcü ile bedene taşıtmalı. Salahiyetimiz can kaybına değil, zayıf taraflarımızın telefinedir. Kişi işten bıktını, ara verip bedenini dinlendirirek işine dönmelidir. Bazıları yatsı namazından sonra kırk defa secde ederler. bazıları sabahın namazından sonrada yine kırk kere secde ederler. Can Tanrı sevgisiyle alevlensin, kalp yumuşasın diye terennüm acıklı olmalıdır. Münzevinin biri kendini davut Peygamberin önünde terennüm etmekte olduğunu görünce rüyada, sana hayret ederim ben nasıl olur terennüm etmesini bilirde, ağlamasını öğrenmedin. Çünkü keyfi ağlanılmaz da o bakımdan denilmiştirki. Can ayık ve uyanık aydın kalsın diye terennümü biraz kısmak elzemdir. Bu nedenle, bazı münzeviler haftada bir defa bazıları ayda bir kere mezmurları bitirirler. Zayıflarsa manalı olsun diye değil ancak ara koymağa girişen bozucuya maruz kaldıklarından terennümü kısarlar. Bu gibilere her ne kadar kısa isede ,,Ey bütün kavmlar rabbe hamd edin, ey bütün ümmetler ona sena edin'' mezmurunu etmeleri kafi gelir. Zira bağ sahibi işin miktarından ziyade gönüllü olmasına bakar. Saat on bir de iş başı edenlere, günün tüm sıcaklığı ile yorgunluğunu çeken ilk işçilere ödediği ücreti verir. Pek tecrübeli olmayan bazı münzeviler tek başına iken de (âyini) sözleri amel diye sayarlar. Örnek: ,,Her ne zaman ismimle toplanırsanız''. Veya ,,Kulların başlarını sana eğmişler'' buna benzer âyini sözler içtimaidir. Ancak topluluğa yararlar.

Bab – 6
Oruç

Çok semiz yiyecekler, sindirimde yanarak tüttüklerinde, nefsin gözlerini karartıp rühsal bir şey görmesine engellik yapıyorsa, onlardan kesilmeklen de aklın aynası parıldar, rühsal süretleri kabullenmeğe elverişli olur.

Oruç üçe ayrılır: genel, özel ve daha özel. Geneli şarklılarda olduğu gibi, bir insanın gündüz boyunca asla ne yiyecek nede içecek almaması. Veya gündüzün sadece sığır ve ondan edileni yememek batılılarda olduğu gibi. Onlar akşam bunlarsa gündüzün sebze ve yeşillikten gıdalanırlar. Bu gibi orucun genel kaideleri vardır. Kişinin sabahtan hazırlıklı oluşu. Çünkü çoğu meşguliyet icabı yiyemeyince oruclulardan sayılamazlar. Oruçlunun her türlü yiyecek ve içeceğin boğazına kaçırmamasına uyanık, geğirerek tekrar geri almaması ancak hastaise.

Özel oruç ise, mide ile birlikte duyu organlarınında hatalı hat ve hareketten korunmasıdır. Bununda kaideleri vardır. Gözü kötü bakıştan kapamak, dili her türlü hatalı sözden zabt etmek, kulakları ise nahoş sözleri dinlemeğe tıkamaktır.

Dahada özel oruç mütekamillerindir. O ki mide ve duyu organları ile birlikte (nefs) canın da kötü düşüncelerden oruç tutmasıdır. Yegane kaidesi tüm dünyevi fikri kalbın kökünden sıyırmaktır. Bu dereceye yücelmek her ne kadar güçse tecrübe ile kolaylaşır. Denilır:

İnsan mizacı sadedir. Ve her değişime kabildir.
Onu (ilzam) gerektirdikçe, kabul etme gücü var.

Elçiler kanunu buyurur: Her hangi bir rühaninin, Müjde bayramı cumartesisi hariç, başka bir cumartesi veya pazar günlerinde oruç tuttuğu görülürse suçlanılır. Gangara'da toplanan atalarda ayni şekilde, inanlı sayılsın diye, pazar günü oruç tutan makbul değildir. Bu nedenle inanlı cumartesi ve pazar sabahlarını bir parça ekmekle (kırıntısı) ile orucunu çözmeli ve akşamları ise tam yemelidir. Yemeklen değil emre itaat etmekten salih olunur.

Bab – 7
El işi için

Bilginler el işinun değerini takdir ederler.

Peder Antonious Fikir dalgınlığına kapılınca, Meleğin oturup asır dokuduğunu, işi bırakıb namaz kıldığı, yine işine oturup çalıştığı ve tekrar namaza durduğunu görünce, ona: Antonious, sende öğle yap ve yaşa, Athir Peder Enbistıyon pedere der: Karnını ufalt, elişini çoğalt.
Biriside: asla başkasından hayır beklemeden ellerinin emeği sana kafi gelsin. Çalışmak icabetmez Rabbımız bize ,,Ekip biçmeyen gök kuşlarından örnek, Meryemin Marta kadar çalışmadığı halde daha iyi takdire şayan oldu. Diyenlere cevab, Bu gibi buyurular resmi ve mütekamil rühaniler içindir. Böyle bir vazifeye henüz malik olmayan bir mübtedi, işsizlikten doğan sıkıntı ve üzüntülerden odada duramaz olur. Elçi Pavlus önderleri olduğu için, Selaniklilerden geçim hakkı var iken, hiç birisine yük olmazsın diye, gece gündüz çalıştı, (haydan) bedavaden onlardan asla yemedi, Diğer elçiler balık avlarlardı. Çöldeki kardeşler ekincilerle biçerlerdi. Diğerleri çul ve çadır dokurlardı. Mübtedi satacağı malı fazla övmemeli, kusurlarını saklamayıp göstermeli ve onu değerinden çok istememelidir. Mühtaç ve kendilerinde olmayanlara satmalıdır. 1. Kor. 9:13 göre rühsal görevlilere çalışmama izni vardır ,,Mukkades şeylere hizmet edenler mabetten yerler, ve mezbahı bekleyenler mezbahla hissedardırlar. Sürülerinin başlarında olan nazırlarda her ne kadar sürüden geçimleri temini ruhsatı var isede, Bizzat çalışıp başkasına yük olmamak onlar için daha yararlıdır.

Yazar burda eksikliğini ikrar etmekte:
Öğrenmeden öğretir, yazdığımı çizerim.
Yapmadan vaaz eder, nasihat verir suçu ben ettim.

Bab – 8
GÜRBET

Gürbet tensel ve rühsal olmak üzre ikiye ayrılır. Tensel gürbet, o ki

kişinin Anne Baba dıyarından yabancı diyara göçüdür. Rühsal gürbetse, Düşüncenin geçici alem terki, orda meleklerin bulunduğu göklü cenneti düşünmektir. Kişisel zarar yüzünden kaçınarak olan bedensel gürbet bayağıdır. Rühsal yarar sağlayamaz cana olacak zararlar dörttür. Birincisi: İnancı yüzünden saldırı, ikincisi kardeşlerden olan tökezden kişinin fikir bulanıklığı. Üçüncüsü mübtediye çevresinde kendisine verilen çok izzetten. Evağris Peder buyurur. meskinin çok uğranılıyor ise kaç ondan. Dördüncüsü kardeşin ikameti yerinde zina savaşı harbi var ise. Rühsal yararlar ise üçtür. Birincisi gerekli bilgi, ikincisi azizleri görme, üçüncüsü bazı kutsal yerlerden bereket almaktır. Gürbeti gerektirecek nedenler bunlar olup, haricindekiler boş dolanmak veya kapalılık sıkıntısından kaçmak, veya fukaralıktan, veyahut orda mubtediye kem gözle bakıldığındandır. Bu tür gürbet kusurludur. Ayartıcı iblistir nedeni. Bu şekilde mubtedinin fikrini bir yerden bir yere kaçırır. Sohbetlere daldırır, daha sonrada, zina, hiddet, baskı, can sıkıntısı ve ümitsizliğe düşürür onu. Atalların birisi ziyaretine giden kişi. Yolda Allahla teammûl etmeli, bir duayı devamlı tekrerlamalıdır. Hangi köy veya kasabaya varırsa evvela kiliseye uğramalıdır. O köy veya kasabada üç günden ziyade kalmama lıdır. O ata'nın odasına varınca rastgele kapıyı çalmamalıdır. Beklemeli, çağırınca kibarca yanaşarak onu selâmlamalıdır. Sorulmayıncaya kadar konuşmağa atıştırmamalıdır. Soruya ağır ancak gereken cevabı vermeli ve fazla uzatmamalıdır. Sormak istediği varsa kibarca sorar, Bir günden fazla orda kalmamalıdır. Yeri hakkında sorulursa şayet, salih ve meziyetli olanlardan anlatmalıdır. Bol bahçe ve ağaçlar, sebze ve meyva üzerinde fazla durmamalı taki boş gezme ve mide düşkünlüğü ile ayıplanılmazsın.

Bilginler üçünçü şeklin yararını bayağı sayar ve derler: Azizlerin kemiklerindeki ilahi kudret her yere varır. İhtiyarın birisine şakirdi: Ben küdüse gitmek niyetindeyim dediğinde, ona yanılıyorsun der, herkes göklü yukarı ,,Yerûşalime'' çıkmağa çabalarken sense aşağ-

dakine? Saat geliyorki, o vakit babaya ne bu dağda nede yerüşalimde tapınmıyacaksınız. Allah rühtur ve ona tapınanlar rühta ve hakikette tapınmaları gerek. Yuh. 4: 21-24 böylece kendi odanda dur oki kendisini çağıranların hepsine yakın olanı içinde bulmağa gayret et (Mez. 145:18) ayetine göre.

Bab 9
Kötü düşünceler

Bundan böyle mubtedinin odada iken maruz kaldığı ve onlardan arınması gereken kötü düşünceler hakkında anlatmak icab eder. Onlarki önde 2. Bölümün. 1. babında haklarında söylediklerimizdir: **1 – Umudu yetirmek:**

Öyle anlarki, mübtedi gereken hizmet ibadetini yapamıyor. Cinler onu hizmetlerine zorlarlar. Vüçüt ağırlığı hissetığinde kalkıp terennüm etmelidir. Bu gibi hallerde kendini işe zorlayan mübtedi su çekip delikli havuz'u doldurmağa uğraşan birisi gibi olur. Bu bakımdan vücudunu biraz dinlendirir. Bedensel işlerle rühsal görevlerini de araya sıkıştırmalıdır. Zira çokları anlamlı olmadığından çok büyük işlere katlandıkları halde Rab'bın yolu hedefine erişmediler.

2 – Aç göz, Oburluk:

Açlıkla giderilir. O ki onda akıl paklanır. Rühsal tadlar idrâk olunur, rüh alçalır. Arzular diner, uyku basıncı hafifler, ama yemek azalması azar azar olmalı, yani günde bir ekmek yiyen 60/1. Ni azaltır. Bir ay zarafında zararsızca yarıma iner. Bazı mübtediler varki, günde yalniz bir babil pidesi ile barınırlar. Bazıları da üçte ikisi, diğerleri ise yarısı çoğu günde bir kereye mahsus yerler. Bazılardı bir akşam yer diğer akşam yemezler. Bazıları pazardan pazara iftar ederler. Adananlar: yümurta, süt, tereyağı, peynir ve balıktan kesilir, fakat iki şeyden sıkıntı çekerler. Lezzetle yemek arzusu adanan kişiyi oruç vâdinden caydırmağa birde boş izzet ki kendi mezi-

yetlerini dile getirmeğe sevk eder. İkisine yenilince açık değil gizlice yemeğe yeltenir. Oruçandından caymakla, tüm arzularının peşine gitmemekle deva olur.

3 – Fuhuş:

Zina deililiği alçak manzararlar seyri, fuhuşanece sözleri işitmesi mübtediyi sanki fiilen imiş gibi daldırır, bedenine dokunarak kışkırtır. Gevşeyip kir dolu necasete düşsün diye kandırır. Bu illet uzun süreli açlık, kadın ile delikanlılardan uzaklaşmaklan çare bulur. Peder Amon derki: Çöle indiğimde, ufaktım. Saf kalpli fafnatos peder beni kovarak dedi: kadın çehreli çocukların manastırda durmasına müsaâde etmem. Aziz Besilious der: Biri kadın ilişkisinden etkilenmediğini derse, bu gibisi ya erkek değil veya etkilendiğinin farkında bile değildir. Sarhoşun kendini ayık sandığı gibi. Mütekamiller ki çoğu zaman semadaki parlak ışıklara, yerdeki izzetli güllere bakarlar. Böylece kötü fikir onları etkilemez. Ayni zamandada şeffaf sima cazib güzellik içlerinde kışkırtıcı bir his uyandıramaz. Bu dertten kurtulan ilk önce hayali birleşme normal beden akıntısı, daha sonra yani orta dereceye gelince hayalsiz beden akıntısı ondan da şifa bulunca, bedeni tahrik de kötü fikirleri def etmekle olur.

4 – Öfke:

Kişinin mizacı kendisinden zaifsa, öfkesinin ateşi kızışır, kalbinin kanı kaynar, çehresi kızıl olur, eğer ondan güçlü ise, kan iç kalpte birikir, benzi yeşerir, öfke korkuya döner. Öfkeyi şiddetlendiren nedenler: Şahsi gurur, mücadele ve tamakârlıktır. Çaresi: ,,Matta 11:29 Ve benden öğrenin zira ben halim ve alçak gönüllüyüm''. Ve öfkenizin üzerinde güneş batmazsın. Efesoslular: 4:26: ''Ayetleri ile olur. Öfkesi anında tiksinerek iradesini kaybettiğinde: azaları titrer, dili pelter, ağzı köpüklenir, üzeni elde edemezse kendi kendini yararlar. Esvabını yırtar, yeri teper, tabağı taşa çarpar, sofrayı kırar, hayvana söver, ona yetişirse tutup yere çarpar, kulağından ısırır, kuyruğunu çeker. Suçlanınınca şişercesine: ben böylesi layık ol-

mayanı ne görmeğe nede işitmeği edemem der.

5 – Kin:

Bu da öfkeden doğar büyüyünce sekiz yavru doğurtur. Kin beslediği kişiyi kıskanmak, buğz etmek, başına gelene sevinmek, dedikodusunu yapıp zararını aramak, faydasına engel olmak onu küçümseyerek onunla alay etmektir. Ata'nın biri derki: Kin tutarak tövbe ettiğini zanneden uykuda iken koştuğunu zannedene benzer. Kin tuttuğu kişiyi saymak, öfkesini dindirmekle tedavi olunur. Büyük Evağris buyurur ki, Yakup İsavı hediyelerle razı ettiysede, pek varlıklı olmayan bizler, mütevazi bir sofraile ihtiyacımızı tedarik edelim.

6 – Haset:

Bir kimse ancak ve ancak kendisinden ziyade iyiliğe malik olanı kıskanır. Her kimki bir başkasında gördüğü iyi meziyetin mevcudiyetini kıskanıp telafisini istiyor ise kötü bir kıskançtır. Şayet öğle değil de aynisine malik olma çabasında ise iyi bir gayrettir. Bir kimse nefret ettiği birisini kıskanır.

Onun gibi olmak istemez. Veya ondan üstün olduğundan malik olduğu üstün meziyeti kendisinin olsun ister. Asrının teki olmak isteyen, karakteri bozuk, bilgi ve ibadeti sevmez biriside başkasının öğrenerek ibadet ettiğini görünce onu kıskanır. Kıskancın bunu bilmesi ile şifa bulur. Kıskançlık kıskancı üzer kıskanılanı da malik olduğu meziyeti için sevindirir.

7 – Arzular:

onlar bu gecici hayatta insanı rahatlandırır, gelecek yaşama hazırlıklı olmasını engeller. Su şekilde bölünürler, zaruriler: yiyecek, giyecek aile ve ev. tabiiler: Soy ve sulale, Kazançlılar: Baş olup zengin olmak, köle ve cariyeler, bahçe ve emlak edinmek gibiler. Ata fuman buyurduğuna göre: amelsiz hikmette onlardandır. Bunun benzeri dinleyicilerinin krutuluşuna değil mangırlarının peşinde olan eğitrımenlerin çabası. Özet olarak bir kimse suratını bulanık suda göremediği gibi hakeza aklın aynası arzulardan arınmadıkça

Tanrısının süretini göremez. İnsan bu dünyada rüyada arzu ve istek görene benzer ki ayıldığı zaman hiçbiri yok.

8 – Maldarlık:

Zenginliğin zararını bilseydi şayet kişi: Onun arkasına o kadar düşüp toplamasına caba harcamazdı. Reisler, hırsız ve soyguncular ona (zengine) tuzak ve keminler kurarlar. Dolasıyla vaki olan kötülükler, Oburlik Fuhuş, boş izzet, Bunlardanda yalancılık. zulum, kişiyi rühsal hizmetinden alıkor. ,,Bir köle iki efendiye hizmet edemez''. Matta 6:24. Bu durum karşısında birkimse öyle ise altın neyedir? derse, melaiki düşünce gerekli ihtiyaç için. Şeytani düşünce keyf'u safaya diye cevab verir. Tamakârlık: masrafı kısmak, var olanla iktifa etmekle, zenginin bayağı lezzeti ile bir şeye malik olmamanın şanı insan daima üsttekine değil, aşağısına bakmakla tedavi olur.

9 – Boş izzet:

O ki meziyetin övülmesiyle aranılan izzettir. Iki yüzlüler ibadetin güç amelleriyle nam kazanmağa çalışırlar. Bazıları izzeti aramaz, ama övüldüklerinde hoşlanırlar. Diǵerleri övüldüklerinde üzülür fakat susar kendilerinden defetmezler. Bazılarıda övüldükleri yeri terkederler. Mütekamiller ise övenlerini nefretle redederler. Bazı kimseler, tahkir edildiklerinde üzülür, hakaret edenlerine karşı kin tutarlar. Bazırları da sadece üzülür, fakat hakaret edenlere karşı kin tutmazalar. Bazıları hakareti izzet gibi sayar, çaresine bakmağa neden oldular diye hakaret edenlerini severler. Boş izzet sevgisi, insanı küçülten ve şöhretini azaltan şeylerle ilgilenmesiyle şifa bulur. Ne övüldüğünde, ne de hakaret edildiğinde üzülmez ölü gibi olmalı, Gizlide ibadetini edip. açıkta herkes gibi gözükmelidir. Meziyetlinin biri övenine: Eǵer ben beni bildiğim gibi bilseydin, beni övmezdin der.

10 – Maskecilik:

Sahte görünüş o ki iç çirkinlikleri örtmek, dış meziyetleri gösterme kandırıcılığıdır. Şöyleki dizlerinin üstündeki kumaşları yıpratarak

(ibadet) diz çökmekten oldu diyerek onları yamalarlar. Bellerini kalın kaba iple sarar, seslerini alçatıp, dillerini zabteder ama kalplerinde kötülük saklı.

Kendilerini övsünler diye dilbazlar çoğaltarak kendilerinden bereketlensinler diye safları çeker ve onlara masallar düzerler. Maskeciliğin nedeni ya kazanç yada şöhret düşkünlüğüdür. Tedavisi şöhretten nefret etmek, mübtedi hakarete maruz kaldığında sevinerek, insanlardan gelecek menfaât'ten umut kesmekle olur. Daniel Peygamber der ki, Fuman Pederin odası kapısında göz attığımda, yerde oturduğu, farkıma vardığı gibi asıra geçtiğini gördüm. Dinleyicileri kendilerinden ibret alırlar diye meziyetlerini sererler bazı faziller. Şöyleki: Peder Evağris Makarise der: Yirmi yıl doğru dürüst ekmeğe, suya ve uykuya doymadım.

11 – Gurur:

Bu iç bir his olup kişi kendini diğerlerinden üstün görür. Tanrıya karşı Firavun gururlanarak Nil (nehri) benimdir. Onu ben yaptım kulları'nın üstüne gururlandığı gibi. Bazı aptallar arkadaşlarında yok diye kendi meziyetleri ile şişerler. Gururu teşkil eden başlıca sebebler: Böbürlenme, kin ve kıskançlıktır. Bunlar kişiyi arkadaşına eğilmesine dolayısı ile kendisi gibi olmasına engel olurlar. Belirtileri: süs ve taşıt, caddelerde selam, toplantılarda baş yer, ziyafetlerde üstte oturma düşkünlüğü ile kişinin tek başına görünmemesi, ondan üstün olanın yanına gitmemesi, isimlerini sayamayacağım bazı tür hastalıklardan tiksinmek, bizzat kendi eliyle iş yapmamak, eşyasını bile başkasına taşıttırmasıdır. Giderebilinmesi için alçak gönüllülük babında açıklama yaptık.

12 – İftihar:

Şişme: Bir insanın malik olduğu her hangi iyi bir meziyet bilgi, iyi amel, yiğitlik veya soyluluk, salah veya doğru sanılan mezheple şişmesidir. Gururun iftihardan farkı, kişi diğerine nazaran gurur ederken, iftihar ölçüsüzce olur. Dinçin yanında genç ne ise, gururun yanındada iftihar öğledir. Kişi malik olduğu tüm kemaletlerin

kendisinden olmayıp, Rab'ten olduğunu bilmekle tedavi olunur bir daha da şişmez. Etse bile Rab'le eder.
Ata fuman bir biradere: ben kaç senedir köye uğramadım; Dediğinde, kendisine: düşüncelerim böbürlenmezsin diye geceleri sokaklarında geçerdim eğer yakınında olsaydım der.

13 – İkaz:

Başkanının islahı ınanlılardan ziyade nazırların işi, özellikle onlar kendi hallerine bakmalılar. Ata Fuman: başkanının hata ettiğini görürsem onu suçlamam, Rab bana kabahet sayarsa derim ,,İlk önce gözündeki merteği, ondan sonra kardeşinin gözündeki çöpü çıkart'' Sözünü siz bana öğrettiniz (Matta 7:5 e göre).

Bab – 10
İyi meziyetler hakkında

Daha önce, bölüm iki, bab birde saydıklarımız olup Tanın ağarmasıyla parıldayan güzeli karşılamağa nail eden süsler:

1 – İlim:

Sevdası gibi canı kötü huylardan arındıracak başka bir şey olamaz. Öğrenen biri evvela mazmurlardan, daha sonra eski ile yeni (ahit) antlaşmalara ilerler. Ondan sonrada haklarında burda çok az bilgi verdiğimiz ilim kitablarına başvurur. Onlar ona beden terbiyesi incelik ve zerafeti hakkında bilgi verirler. Canının derinliklerinden kirlilikleri def etmek, yerlerine güzel güzel alışkanlıkları yerleştirmeği öğretirler. Öğretene ihtiyacı olsa, en üstünü olmalı. Belirtileri arzulara kapılmaz, Reislere fazla gitmez. cevab vermeğe acele etmez. Sözden ziyade, önce yapılmaması daha sonra yapılması gerekenleri işlerle öğretir olmalıdır.

2 – İman:

Mutlu Elçi Pavlus İbraniler 11:1.e göre ,,İmdi iman ümit edilen şeylere itimat, görülmeyen şeylere kanaattir''. Açıktır bu kural her

tür imanı kapsar. Özellikle öz imanımızı tarif etmeğe kalkışırken deriz: İman, İncilin (talim) öğretisine bütün yürekle uymak, dilde ikrar (emir) buyuruklarını yerine getirmekle olur. Şimdiki (12. asır) cümle mesihiler İznik-Nikiya imanı doğruluğuna uyduklarından mübtedi ona uymalıdır.
Mizaclar ve şahsiyetler hakkındaki münakaşaları bir kenara bırakmalıdır. Gerçek mübtediler iman münakaşası etmez en çok amellere önem verirler.

3 – Şükür, takdir:
Yapılan veya yapılacak iyiliğe mükabildir. Nedeni kişi onun kiymet ve değerini takdir eder. Ona göre sahibine gereken takdiri yapar. Bu iyilik ya maddi ve manevidir. Manevî olan oki maneviliği için aranılan, mesela ruhsal alemde son bulmaz hoşnutluk. Veyahutta gerçek bilgi, değerli meziyet ki son bulmaz hoşnurluğa gereklidirler. Ayni şekilde maddisi maddeliği için aranılan mesala:

Yaşam, güç, sıhhat, güzellik ve diğerleri şöhret, servet akraba, ve dostlar onlar ki yaşama gerektırler. Takdir etmek iyiliği anlamanın, etmemek; anlamamanın nedeni olduğunundan, bir çokları aldıkları nefes (oksijenin) değerini bilmez ona karşı şükür etmezler. Onlardan kesilince boğulu verir tekrar verildiğinde nimeti farkına varir ve şükür ederler. İyiler sıkıntılardada allaha hamd ederler. Çünkü her olan sıkıntının daha büyüyüğü olabileceğini ve Rab'bın onları daha büyüyüğüne terketmediğine gecici sıkıntı ile kalıcı sıkıntıdan kurtulmakla şükür ederler.

4 – Ümit:
Can'ın şiddetle arzuladığını elde etme hevesidir. Başta en çok arzu edilen sonsuz neşenin nedeni olmakla diğer etkenleri olan geçim kifayeti, beden terbiyesi, kalp pâklığı, can letafatında bulunmak, beklemek gerek. Kişi: eğer Tanrı, çürür ve geçiçi beden için bu kadar

çok nimet bağışladı ise, ne kadar daha değerli olan rühu bir çok nimetlerden keser? Düşünerekten ümite ümit katar.

5 – Rab korkusu:

Gelecekte olan sıkıntının farkına varmakla kalpte olan üzüntudur. Sebebi ise cehaletlerin idrakiyle bedenin sararıp solmasıdır. Canda ise günâhtan nefret etmektir. Sıkıntı ya tensel veya rühsal olup, ilim adamları ilk (yani tensel) sıkıntıyı önemsemezler. ,,Ve biz korku ruhu almadık'' derler. (Rom. 8: 15). Yerle gök birleşse dahi korkmamak gerek. Ikinci (yani rühsal) korkuyu över ve derler. Tanrıdan korkmaz kişi çok kereler gölgesinden korkacak kadar ürkek olur. Bu büyüyünce çok kereler korkulmayacak şeylerden dahi kişiyi sakıncalı eder.

6 – Yoksulluk:

Bilginler: sadaka eden zenginden ziyade, Yoksulluğa sabırla katlananı över ve yoksunun değeri sadaka yapandan iyidir derler. Dünyeviler ise aksine. Yoksun incilin mutlusuna nail olur. Yoksulluğu mırıldanmadan kabul eder.
Canı tok, yakınmaz, dilemeden gelirse ihtiyacını alır. Soruşturmaz, artanını paylaştırır, sapık ve mağrurlardan bir şey kabullenmez. Sadaka eden istenilmeden edilmelidir. Mümkün oldukça âmanın eline bırakmalıdır. Yoksula ise ya yoluna bırakmalı veya cebine komalıdır. Oda helal emekten, bilhassa çıkıp dilenmeyecek durumda olanlara vermelidir. Bir bakıma dilencilik günâhtır. Zira dilenen kimse Allahtan ziyade güvenini insanlarda kor, böylece onlara zararlı olur.

7 – Güven:

Beşeri idareyi yaratıcı tedbire teslim etmektir. İnsanın Rabbine güveni çoçuğun velisine güveni gibidir. Galatyalılar 4:1 deki gibi ,,Mırasçı her şeyin efendesi isede çoçuksu oldukça kuldan farkı yoktur.

Veya bebeğin annesine olan itimadı oki: ,,Doğumdan beri sana verildim''. Anamın karnından beri allahım sensin'' (mez. 22:9). Veya hayvanın sahibine olan bağlılığı'' ben ise akılsızdım ve bilgisiz senin indinde hayvan gibi oldum (mez. 73:22).
Burdaki ilk güven zaiftır zira çoçuk bilir ki büyüyünce güveni velisine kalmaz. İkincisi ise ilkinden daha esaslı çünkü bebek büyüyünce annesine güveni kalmayacağını idrâk etmez. Ikincisinden ziyade üçüncüsü daha sabittir. Çünkü hayvan, sahibinden güvenini yitirip kendine güvenir dereceye gelemez. Salihler bazen onları hasta düşürecek kadar güçlüklere katlandıklarında Rab'ta güvenirler. Mecburi değil, bunun için Rab damın için korkuluk (sur) yapacaksın. (Tes. 22:8). Bu durumlarda yalnız seçkinler kurtarıcı Rab'lerine güvenirler: arslanların kuyusunda Daniel, ateş ocağında Hananya cocukları gibi.

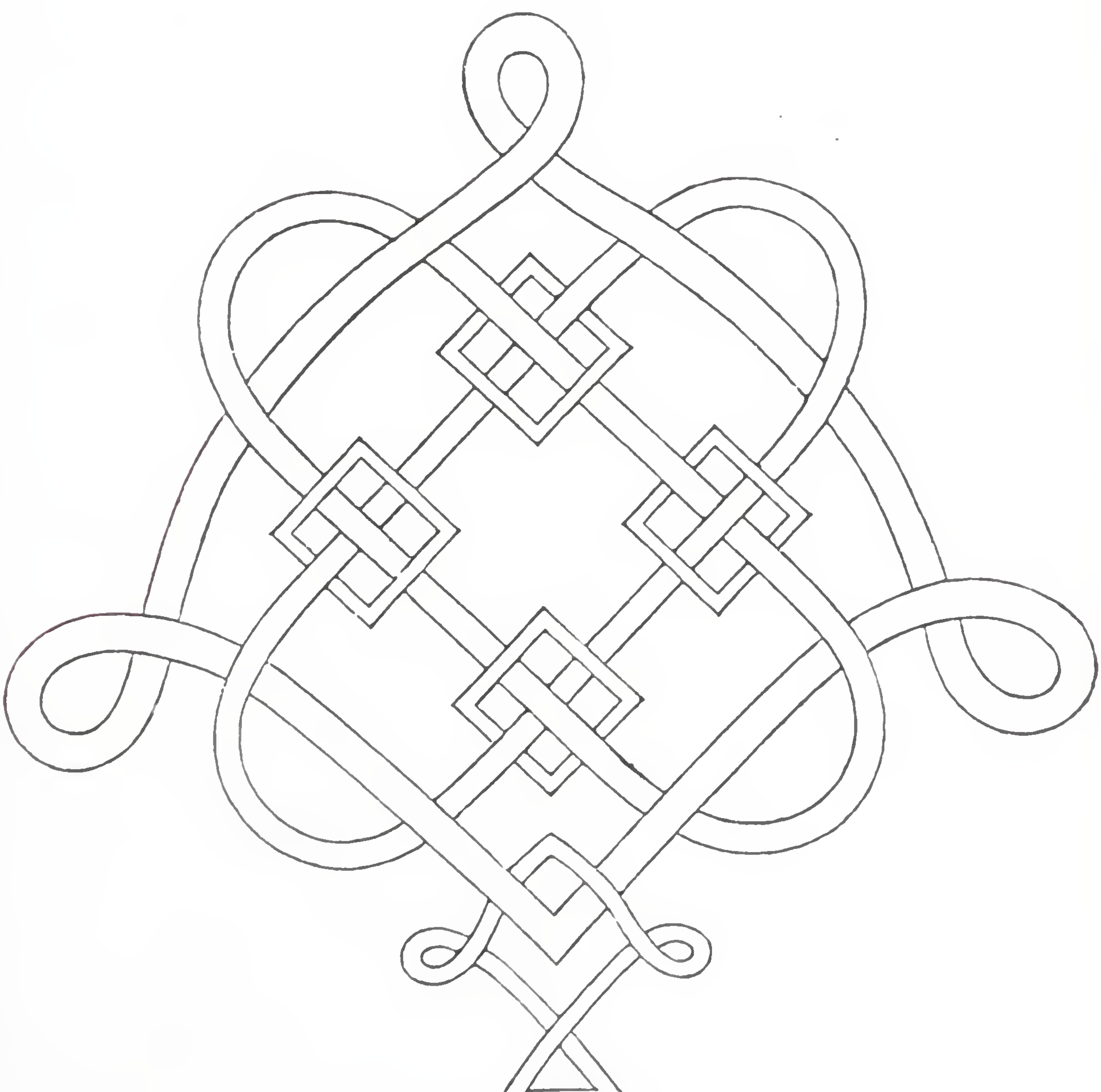
8 – Düşünce pâklığı:

Rab Allah ve ona ait olmayan her düşünce Pâk değil, lakin bulanıktır. Hatta pâk düşünceli dahi düşünce pâklığını düşünüp dursa düşüncesi pâk kalmaz. Cennet saâdetli arzuları bulanık düşüncelerden doğar. Ata Fuman der: Kaynar kazana sinek yanaşamadığı gibi, yürek de Rab'bın sevgisiyle kaynadıkça kötü düşünceler ona yanaşamaz.
Yine der: Balta sallayıcısı olmadıkça kendiliğinden ağacı keser mi? Ayni şekildede düşüncelere el verme dururlar. Tekrar der: Yılan ve akrebi tıkar gibi düşünceleri kalpte tık, ve kapat hemen ölürler. Biraderin biri Peder Ersaniose der ki: sen o kadar bilgili iken nasıl olur da köylü Baba Makarise kötü düşünceler hakkında bilgi soruyorsun? Kendi cevaben: Yunan ve İtalyan Edebiyatını bilir, Bu köylünün henüz (A) sını öğrenemedim.

9 – Ölümü anımsama:

ölümü anmasını bilen kimse kolay kolay günaha girmez. Pederin

biri der ki iplik ağını makarasına taktığımda onu örmeden önce ölümü anarım. Bir kimsenin ölümü anmamasının nedeni bu geçici hayatı aşırı sevmektir. Çünkü bir kimse neyi seviyor ise aksisinden nefret eder. Onu anmak bile istemez. Bu hastalığın telafisı: Kişinin bu dünya bir rüya ve havada izi görünmeyen bir kuş uçması, denizde iz çizmeyen gemi, Sabah ta şafak sökmeden inen ve kalkan çiğ, büyüyüp hemencecik solan gül gibi olduğunu düşünmekle gecici hayat sevdası tadsız kalır, göç mek hatırdan çıkmaz, ve günahı hor görür.

Bölüm III

Mütekamillerin rühsal rahatlığı hakkında olup, içinde on bab vardır.

Bab – 1
Mütekamiliğin ilk belirtileri hakkında

İbadetin disiplini amelleriyle ten ince, akıl sade, duyu organları kapalı, ikametgâh olan kalp aydınlanınca; Güvercin beğine süreksizce gözükür. Şimşeğin çakarak batması gibi ona haşmetini gösterir. Meyvası damağına tat verir. Böylece seyrine dalar. Arzusu onu celbeder. Tüm benliği ile yokmuş gibi olur. Can tutuştuğu sevdasıyla alevlenir gibi olur. Bu seviyeye erince onda son derece alçak gönüllülük hasıl olur.
Mübtedi kendini toprak ve kül sayar. Üzüntü ve sevinç yaşları akıtır, Sevinç mevhibeden ötürü, Üzüntü ise dehşetten. Bundan dolayı fazla terennüm ve secde etmeğe çabalar. İbadeti anında ona büyük rahatlık olur. Mükaddesleri anımsar. Ve onlardan ibret almağa çabalar. Sıkıntıda olanların rahatlamasına ve hastaların hizmetine gayret eder. Bu gibi görevler kendisini kutsal Rüh güverciniyle müşareketten alıkoyduklarından tekrar sukut ve sükünetine döner. Şayet gayri zaruri bir soru sorulursa sakin durur (gayri zaruri cevabvermez) dünyevilerin konuşmalarını düşman sohbeti imiş gibi nefret eder.
Bunları ifa edince asırlar ve yıllar öncesi genç güvercin ona yine başvurur, vermezse kendini ona, onu tiksinerek geri döner. Böylece

ısısı ve ılıklığı derecesinde, uğrar veya ondan çekinir. Dünyevi siviller buna benzer bir masal uydurur ve derler:
Sevgili, sevginin gerçek belirtisini görürse eğer Ayak üstünde yürüyerek değil, baş üstünde sana gelir.

Bab – 2
Mütekamiliğin orta belirtileri hakkında

Mütekamilliğin ilk belirtilerinden sonra, Güvercin beğinde etkilerini değiştirir. Teorisini kabul eden her cana yarar sağlar. Onu vahiy kabiliyetlisi eder. Aklı ilk önce yaratıklar hakkında aydınlatır. Görülen güneşin ışınlarıyla, maddesel cisimler tensel gözlere iliştiği gibi. Rühsal güvercin aracıyla can gözüne kainatlar bellenir. Böylelikle beğin kendi etrafında direler çizer, yer ve gökteki herşeye yüz çevirir, güvercinin sevdasına düşer, sadece onu elde etmeğe koyulur. Oda (kütsal Rüh) savdasının tutuşma şiddetini görünce, artık çakıp kayb olan şimşek gibi değil, ancak bulutlarla kaplı fakat yerinde sabit bir yıldız gibi ona gözükür. Meğerse ibadeti anında görülmez olur, canı tutuşturur, aklı hayrete kor.
Adam ölü gibi yere serilir. Tekrar kalkar onu görmeğe hazırlanır. Azar azar bulut sıyrılır göz saf olur. Bu halde mütekamil ayakta iken uyuyur, yatıyorken uyanık gibi sanılır.

Bab – 3
Mütekamiliğin son belirtileri hakkında

Can bu söylenilenlerle alışkın ve tecrübeli olunca, aklı güvercinle tam samimiyette olur. Onu sukunetle gözetler, onunla hasbı hal eder. Artık ne saçıp kaybolan şimşek, nede kısmen bulutta görünmek ancak yuvası olan kalbinde olduğu gibi konar. Var olmanın

yegane nedeni ve yaşam kaynağı olduğu beğine bellenir. Akıl o zaman ,,Kelâm başlangıçta var idi, ve her şey onun ile oldu''. Varlığın anlayışı hikmeti, ve tüm meleklerin Tanrıya mecd ve secde eden hizmetçi rühlar olduklarını kavrar. Akıl onların görüş, neşe ve cazibiyetlerine kapılınca onlar gibi olur. Melek ve salihlerin rühları hizmetinde olarak güvercin uçtuğunda, oda onlarla gider ve bir anda onlarla yanaşılmaz ışıklı çardağa varır. Gözünü ona dikince kaybolur. Musa peygamber makamına nail olur. Her şeyin maliki olan Tanrının letafetine hayranlık ederek aklaşır.
Çok hoşlandığından, Rab onu bağından çözmezse eğer ilk makamına dönemez olur. Geri avdet ettiğinde onda tutuşan ilahi ateş beden uzularını boyar, Suûd etmeğe özenince az kala beden de onunla suùda çabalarken. Güçlükle onu ayakkabı çıkarır gibi kendinden sıyırı verir.

Bab – 4
Aklın birleşimi hakkında

Akıl İYİ olanla birleştimi Rab Rüh aracıyla izetten izzete yücelir. Yalnız dünyaya ait şeyleri değil bizzat kendinden bile geçer. O makamın ışığıyla bürünür.
Allah şeklinde görür kendini. O makamın su taşan kablarından içer, kendinden gecer. Ve bu taşkınlığında: ,,Babamla ben biriz. Baba bende ben babadayım'' ve diğer benzer şeyler. Güvercin onları saklı tutsun diye tenbihler. Sırlar bana ve evime aittir der. Bunlara vakıf olunca Elçi Pavlos: ,,İnsana konuşmağa rühsatı olmayan, dile gelmez şeyler duyduğunu ifade eder. Irathous şagirdi Diyonnosiyos'a aktarıp der İYİ olanla akıl bir olunca sevgi sevda sözcüklerini bir yana bırakır. Çünkü bu esnada hem seven hemde sevecen, sevilen ile seven bizzat kendisi olup her türlü ikili anlamdaki: Yani babalık oğulluk, Sükür eden ve şükür edilen, Beğin o zaman şükür

etmez, şükür giyer. Beğinsel birleşime örnek olarak maddesel cisimlerde bu bilgin şunları getirir ve der: Su bulunduğu kablarla, Güneş ışığı, açık pençerelerle, ateş yakıldığı (ocak)larla, hava (Oksijen) ambar edildiği (tüp)tulumlarla rakama girerler. Bu tutucular, ortadan kaldırılınca, Bir su, Bir ışık ve sair şeyler, böylece beğinlerde; bedenler ortadan kalkınca hepsi Bir olur. Bedende; ilk baştan oluştuğu ceherlere dönüştüğü gibi, Teori Tanrılığın verlığından olup ona dönüşecektir, Taki Tanrı herşeyde her şey olsun. Yol eğitmenimiz ve Öğretmeninimz bize öğrettiği gibi.

Bab – 5
Sevginin nedenleri hakkında

Beştir tüm sevginin nedenleri: can geçimi, iyilikte bulunmak, iç, ile dış güzellik ve örtülü benzerliktir. Bütün bunlarda Rab Tanrının sevgiside ispatlanır. Eğer insan geçim teminini seviyor ise tabiî olarak verlığının var edicisi Tanrıyı sever.
,,Çünkü biz onda yaşıyor, kımıldıyor ve varız''. Res. iş: 17:28. İyilik beklemeden iyilik eden kişiyi insan seviyorsa, ne kadar daha ziyade insanı sayıya gelmez iyilik (nimet)lerle donatan Tanrıyı tapıp sevmelidir. Bu nimetler: Doğan güneş, ay ve yıldızlar. Aldığımız nefes, bulutlardaki sular, nehir ve pınarlar, yer meyvası sığır ve (yabani) hayvanlar, ve nice şeyler. Dış güzellik seviliyorsa, Parıldayan tahtta, saçı yün akı, cüppesi kar beyazı, dört yana döner nur şellaleler saçan, divanda mükim temiz kalplilere görünen sevilmezmi hiç? Gerçekçesi kim görüşüne nail oldu ise, tüm haricindekilerine boş verir, ve sadece ona kapılır. Günah ve acısından ırak, adalet divanına şayan, iç güzellik seviliyorsa, mükaddesleri takdis eyleyen, tüm yaratıkların lekeli bilgilerini kendi pâk bilgi benzerliğinde pâklayanı kim sevmez. Şayet iç, örtülü benzerlik sevdiriyorsa, Süreti ve benzeyişi üzre yaratılan Rab'bini sevmeyen kişi zavallıdır.

Bab – 6
Bilgi tadı hakkında

Her bir duyu organı'nın: dokunma, tat alma, görme, işitme, ve nefes alma özellikleriyle insana özel bir tad sağladıkları gibi, akıl da bilgisel yetenekliği dercesinde ona hoşluk olur.
Tüm bilgilerin içinde en üstün ve harikulâde, acib, hayret , hayran ve mükemmeli, bütün var olanların Rab'bı ve tanrısı bilinci gibi olmadığından onun bilgi tadı diğer bütün tadları geçer. Onu tatmayan ona özenmez. Gitarın sesini hiç duymayan sağır ona özenmediği gibi. Ayni şekilde de Tanrı bilinci yetersizliğinden türlü acı ve hastalıklara tutulurlar. Fakat çoğu (vurdum duymaz) his etmez sıkılmazlar. Soğuk ve sıcağı hisetmez (uyuşmuş) uzu gibi olurlar. Aklen, bir kereye mehsus Rab'bının tadını tadan. Dünyeyi hiç bir şey kolay kolay onu saptıramaz olur. Tanrıyı bulup, (âlemi) dünyayı tamamen unutmayan yoktur.

Rab sevgisiyle (tüzlanan) olgunlaşan beğin,
bir daha asla bunalmaz.
Tanrıya kulluk eden,
Kul kılığından çıkar.

Bu hoşluk aklın, maddeden tamamen sıyrılmasıyla belli olur. Mutlu elçi Pavlusa göre: Çünkü şimdi ,,aynada (muammalı) kapalı olarak görüyoruz, fakat o zaman yüz yüze göreceğiz''. 1. Kor. 13:12. Kaddis Gregoriyos der: Rabbı seven her iyi can bedenden arınınca, üstün bir neşesi olur. Çünkü bunu gölgeleyen yok oldu.

Bab – 7
Rab sevgisi büyümesi hakkında

İnsan: iman, sevgi ve sabırda gelişip ibadette arttıkça, canında Rab

sevgisi büyür. Yaratıcının hayrete şayan işlerinde teammul eder, akıl gözü küvveti ile herşeyi kapsayan dünyanın üc ve buclarına geçip aşan, göklerin üstüne yücelenen, deniz ile okyanosların ve tüm içinde olanların içinde olan Tanrı küdretini görmekle, kişi herhangi bir madde gölgesi çekimine bağlanmaksızın her arzuya karşı koyup sadece İYİ olanı özleyerek aramalıdır. Onun haricindeki tüm şeylerden yüreksel niyetini arındırmalıdır. Taki kısmen dahi olsa Ulu tanrının ziyalarından birseyler görsün?
Bu çakıcı görüntünün ufacık bir kıvılcım gibi olan sevgisinden, büyük alev olur. Canı tutuşturur. Tanrıye seven onu görmeğe özenir. Ne ölüm nede yaşam, ne şimdiki nede gelecek nede başka bir alem onu Rab'bının sevgisinden ayıramazlar iradesini yapar, ismi daima dudaklarındadır. Sükût ve süreli oda kapımı ile avunur, ibadetin işleriyle hoşlanır.
İyilere ve kötülere merhametli, sevgisi soğumazsın diye devamlı namaz edser. Mümkün oldukça sevgisini gizler. Yalnız onu sever. (Hz) Yusufa aşık olan Mısırlı kadın için denilir ki: Kocası ölünce Rab'be iman etti ve yusuf onu eşliğe almak istediysede razı olmadı. Rabbını tanımadan önce onu, Rab'bını tanıdığımda şimdi, kulu değil, Rab'bını seviyorum dedi.

Bab – 8
Tanrı bilinci hakkında

Bilir kişinin yaratıklardan yaratıcıyı tanıması genel bir yoldur. Oysa Allahın onları önceden tayin, çağırıp takdis ettikleri. Yaratıcıdan yaratıkları bilirler. Onlardan birisine göre: benliğimi ve alemi Tanrımı tanımakla öğrendim. İlahi mürennim ilk bilince ,,Gökler Allahın izzetini beyan eder'' Mez. 19:1.de İkincisine: ''Nurunla nur görünüz'' Mez. 36:6 ayetlerinde açıklama yapar. (Ecnebi) Bilginler ilkinden ziyade ikincisini takdir ederler. Tanrı bilinci sevginin nedeni

oluşumu, bazıları O'nu (Tanrı) olduğu gibi tanımsayamadıklarından sevgilerinin temeli yoktur.
Bazıları da var olduğunu tanımlar fakat mirasi ve duyaraktan. Sevgilerinin temeli her ne kadar var ise Kumun üzerinde imiş gibidir. Ufak bir sıkıntıda sarsılır. Bilginler gerçekçesiyle onun Tanrılığını tanımsadıklarından, sevgilerinin temeli kaya üzerinde imiş gibidir. Sıkıntı, eziyet, kılıç, ateş, onu sarsayamazlar. Yersel ve göksel (universal) yaratıklar yaratıcıya (imâ) işaret eylediklerinden Mez. 19:3. ''Seslerinin işitilmediği ne bir soż, nede ses var. Çoğuda onu tanımsamaz kapalılığından ziyade çok seçik olduğundan. Beğin saçan nurundan şaşar. Güneşin ışığına karşı yarasanın durumu ne ise. Ezeli nurun yanında (beşeri) insani beğin de öğledir. Bundan böyle şayet yarasa insani bir görme organı yeteneğine malik olmakla güneşe bakabilir ise, keza insan beğnide meleksel bir beğin gücüne malik olmakla; VAR-lığn nuruna bakmağa müktedir olur.

Bab – 9
Mütekamillerin uğradıkları aşamalar hakkında

Mütekamiller, erginlik çağına erişmelerinden, çıkışlarına dek, on iki aşamadan geçerler.
(1.) Aklın kalpte (vaftizi) batırısı, fikir burda sabit durur teprenmez. Dil şükür bile etmez. Kişi bir yaprak titreşimine bile dayanmaz. Ruh ve beden üstü sükünet hüküm sürer.
(2.) Akıl üstünlüğünün değerini ve aslının Allahtan olduğu anlayışına varır varmaz, burdada sakin ve sessiz olur. Kapılırsa dalgınlığa şayet, Mükaddes kitabları okuma ve teammül ile toparlanır.
(3.) Terennüm sevgisi. Ergin kişi her bir sözü telaffuz ederken başka başka olur. Mezmurların ibareleri hatırasında yer tutunca, sakin olduğunda bile, sanki İlahi mürennim kulaklarında söz eder ve çalgı çalıyor gibi duyar. Kulaktan silinince sözler, kalpte konar

fikirler.

(4.) Göz yaşı akışı. Oki (ne zoraki nede keyfi) ister istemez sevgi ateşi kalbi kavurunca yaşları gözden fışkırtır.

(5.) Hüküm (günü) bilinci. Canda burda insan sevgisi doğar. Her kesi eşit görür. Bu durumda ne salih nede günahkâr, ne işçi nede efendi, ne sünnetli nede sünnetsiz ne erkek nede dişiyi ayırmaksızın hepsi için ve hepsinin üzerine merhametler diler.

(6.) Aklın nur ve (nar) ateşten meleksel ziyalarla parıldaması. Saflarına girme, kafilelerine katılma hevesine kapılır.

(7.) Serafimi takdis oki hissi olup söze gelmezler. Ancak sedaları beğinde iz çizer.

(8.) Benzeme. Güneşe yakın bulut her ne kadar koyu ve yoğun isede, güneşin ışığı gibi şekil alır.

Beğinde nitelenmez ışıkla aydınlanınca onun gibi aydın olur.

(9.) Ak olma. Bedenin tümü olduğu gibi aklanır.

Odasında duada dururken Ersenis Pedere vaki olduğu gibi.

(10.) Birleşim. Bilginler onu tarif edilmez derler. Burda sayı rakam ortadan kalkar, insani zaafiyet kalmaz, ne namaz nede niyaz, ne şimdiki nede geleceklerin anısı, artık isteğen ve dileğen değil dileklere cevab veren olur beğin.

(11.) Nedeni belirsiz sevinç. Beğin sevindiğinin farkında ama nedenini bilmez.

(12.) Söz akıcılığı. Kapalıların (keşfi) açıklaması, geleceklerin beyani, onlarki Rab'bımızın bilimi kitabının ilk tomarında yazılılar.

Bab – 10
Mütekamillerin düşmesi hakkında

Kemalet seviyesinde iken beden mükaddes, kalp sade, beğin zinde oldukları halde, ergin kişi iblisin tuzaklarına karşı uyanık durmazsa

kemaletin o üst yüceliğinden hemen düşer. Havanın küvvetleri düştükleri gibi. Kapılır böylece (sol) yanlış fikirlere, bilhassa şayani vahilere nail olup içinde coşarak, gözün görmediği, kulağın işitmediği kendisinin nail olduğu o mevhibeleri yaymak ister. Birçoklarına örnek olmak, ona bakıp imrensinler diye, şehir ve köylere öğretici ve canlara kurtarıcı olarak çıkmağa kapılır. Çığlıklar kopartarak, vaktinden önce bizi işkence etmeğe mi geldin buraya, cinler ondan titrermiş gibi tahayyul eder. Yine bir çogunun şifası için, elbisesine dokunsunlar diye sıkışan kalabalıkları tahayyûl eder.

Kapıda onu bekliyorlar onlarla gitmezse şayat onu bukağılarla götürürlermiş gibi sanır, böylece kanar ve aleme döner. O andada meslekdaşlarından birisinin konuşma ve öğretişi onunkinden üstün ve daha fazla tutulduğunu görünce kıskanarak onu küçümsemeğe başlar.

Üstün tedbirli iskenderiyeli Harun ki üç günde bir yerdi. Böbürlenince mefküresi şaşarak, Peder Evağrisi küçümseyip ona der: Eğitmenliğini kabul edenler kanıyorlar, Mesihten başka öğreticiye yoktur ihtiyaçları.

Zira O dedi ,,Yerde kimseyi Rab diye çağırmayın''.

İskenderiyeye gitsin diye iblis onu kıskırtınca, giderek zina bataklığına saplanır, erkeklik uzuları yıpranarak kesilirler. Bu Uzular olmadan şifa bulduğunda akıl selametine avdet eder. Bundan böyle kişi her ne kadar erginsede daima ,,Beni önünden atma, kütsal ruhunu benden alma'', 50. Mezmuru Rab'binden dilemelidir.

KISIM – IV

Yazarın bilgiselseviye ve bazı vahiyli sözleri

Tırnak tazeliğinden (ufaklıktan) beri ilmin sevdasına tutulup, kutsal kitapları gerekli açıklamalarla öğrendim. Mükaddes kitaplardaki sırları tecrübeli bir Öğreticiden duydum. Yirmi yaşını doldurunca zamanın Patriği (kehanet) riyaseti etmeğe beni ikna etti. O zaman. İç ve dış diğer mezheplere bağlı olanlara münakaşa ve mücadeleli sözlerle karşılık vermeği gerekli buldum.

Bununla hayli zaman düşünüp taşındıktan sonra neticede şu gerçeğe vardım. Hiristiyanların birbiriyle münakaşaları bir nevi ve lakab'tan olup başka bir anlam üzre olmadığı gerçeğine vardım. Hepsi Tabiat karışımı, katışım ve dağılımı olmaksızın Kâmil olan İnsan-Allah Rab'bımız Mesihi ikrâr ederler. Bu Petrusi inancı. Kimi tabiat kimi şahsiyet kimide başka isimlendirir. Lâkin tüm Mesihi Alemini bazı değişkenlerine rağmen değişmez bir birleşmede olduklarını gördüm. Ve kini tamamen kalbimin hücrelerinden söktüm. Hiç kimse ile mezheb için munakaşayı tamamen bıraktım. Daha ziyade Yunan Hikmeti küvvetini, Edebiyat, Tabiat ve ilahiyet, Aritmetik, Geometri, gezegen, Güneş ve yıldızların harekatını kavramağa çalıştım.

İlimler engin ve sonsuz, Ömür kısa olması nedeniyle her daldan gereklisini okudum. Bu bilgilerle etüd edince, denize düşmüş birsinin kurtulsun diye neye rast gelirse elini atanın durumuna benzedim. Gerek iç gerekse dış ilimlerde aradığımı ve beni tatmin edeni bula-

mayınca az kala tamamen helaka uğrayacaktım. Bu sırada başıma gelen tuzak ve tecrübeleri açıklamayı (tasvib) doğru görmüyorum. Zira safların duyğusunu zedeleyebilir. Hulasa eğer o tecrübeli anlarımda Rab'bın az imanıma olan yardımı ve Evağris Peder ile diğer doğulu olsun batılı yazarların kitablarını araştırdığımda.

Rab'beni güttü ve helak çukurundan, fesat batağından kaldırdı; Yoksa bedensel hayata değilde Rühsal hayata çoktan umudu yetirmiştin. Bu: (kitab)larda 7 yıl okudum. Diğer ilimlere ilgimi yitirdim. Yinede sade kendime değil, benden yararlanmak isteyenlere faydalı olayım diye onlarda epey çalıştım. Bu anlardada bazı tökez ve kaymalara maruz kalıp gâh inanır gâh tökezlerdim. Hatta bazen: ,,Bu münzevilerin ne yüksektir ses tonları (Buğdaysızdır) Unu yok boş dönen değirmenleri'' diyerek günaha düşerdim.
Yani safsata düşünceler, anlamsızca boş sözler ederler derdim. Bazende vıcdanım beni tenbihler ve derdi.

,,Saçmalama. Herşeyi bildiğini zannetme. Henüz bilmediklerin bildiklerinden pek pek çoktur''. Bu dengesizliğimde iki yana sendeler gibi oldum. Taki nitelenmez şimşek gibi gecici ışığın bazı ziyaları üzerime saçana kadar. Öylece gözlerimi kaplayan bazı kapaklar düşerek gözlerim açıldı. Kısmen dahi olsa birşeyler gördüm. Daha ziyada göreyim diye, işte devamlı (namaz) dua ederim. Engellik eden bu ara duvarı tamamen yıkmağa ümit ederim. Taki gölgeli (müammalı) değil görülmez sevgiliyi açıkça göreyim. Burda sıralayacağım bir kaç söz, şimşek gibi çakan ziyanın kapkaranlık gecede açtıklarıdır.

1 –
Temiz can, bilginler: dünyada namları olur kanısıyla değil , ancak tüm evrenin Tanrısına arzusu artsın, İlahi çardağın içine girip, onunla bürünebilsin diye ilimlere dalar.

2 –
Düşünce pâklığını önemsemeden gerek iç gerekse dış ilimlerde dalarak üst düzeye erdiklerini sananlar, yanılırlar: zira ayna tozlu ise; karşısında dizilen güzel müceharatların sanatı neye yarar? Berraksa, güzel de olmasa görevini iyi eder.

3 –
Kulaktan kulağa Süleymanî Heykel inşaâtı hakkında duymuş ile, gözü ile onu görmüş, içine girip tavanlarını cam ve pencerelerini, çerçeve ve sütünlerini, kerübilerinin kanat ve pervazlarının kaplamalarını sayan ve görenle mükayese edilmez.

4 –
Bir çok Öğretici ve Atalar mal ve maddeseller peşinde olup canı taşıyan binite (bedene gada) yemlik tedarik eder, bu gibi şeyler zarar etmez derler. Sağlamlara hasta yemeği zarar etmediği gibi. Doğrusu hislerini yitirmiş dokunma organları hassasiyetini kaybetmiş olduğundan hasta olduklarının bile farkında değiller.

5 –
Gök kuşağındaki renk çeşitliliği ona saçan güneş ışıklarından olduğunu sanan yanılır. Sadece ondan değil, ancak bulutun kısım kısım değişikliğine, bitişik ve seyrekliğine, koyuluk ve açıklığına göredir.

6 –
Güneşin karanlık cisimler üzerinde ışığını saçmak nam, şeref, şan ve izzeti için olduğunu sanan yanılır.
Çünkü aydınlanan aydınlatanın vasıtasıyla şeref ve izzete erişir. Aydınlatan aydınlanan ile değil.

7 –
Aç adam su ile, susuz adamda ekmekle avunamamadıkları gibi, Si-

nâ dağında ki Rab'bın Musa Peygamebere konuşurken Haşmeti görüntüsünü kasdediyor. Çardağının içine göz atmak isteyen bilginede sadece kitapları dinlemek az yarar sağlar.

8 –

Rab'bın küdreti küvvetimize göre ne ise, bilgimize kıyasla onun da marifeti o kadardır.

9 –

Tanrı herşeyi kapsar iken, beğin onu nasıl kapsayabilir? Zira kapsanan kapsayanın ancak bir kısmınını tutabilir.

10 –

Açıklamalar, işaretler ve şehadetlerle Tanrıyı tanımlamağa uğraşıyorsan, sende henuz hardal tanesi kadar iman olmadığı gibi, soğuk demiri balyozla döver gibisin.

11 –

Tanrıyı müşahade etmek, duyu organlarını tıkmak, yüreğin penceresini açıp fikir gözünden perdeyi çekmek ile olur. Meskenin içi aydınlansın diye kepenkleri ört. Denilen bunu kasteder.

12 –

Çardağa girenler düşüncelerinin (bulanık değil) sadeliğiyle, Tanrı'nın derin ve zengin hikmetine varırlar.

13 –

Söyleki akıl burda normal bilgileri, bütünün kısımdan, tümün iki yarımdan büyük olduğu haliyle kavrayacağı gibi, İlahi çardağa dalınca Tanrının kavranılamaz gizli kurallarını icabına göre öğrenir.

14 –
Duyu organları cisim harici varlıkları idrak edemedikleri gibi, akılda tensel çarıklarını çıkarmadıkça, ayaklarından çardakta kapalı gizleri anlayamaz. Fakat hayali ve tersi olabilir.

15 –
Çardakta güzeli görmekle, akla anlatılamaz bir hoşluk olur. Çardak dışıda olabilir, fakat bir gören gibi değil ancak hakkında işiten gibi olur.

16 –
Aklın gözleri açılınca, yararlığı derecesinde üzerinde nimet dökülür. Mühteşem meleksel ışıklarla parıldar, meleküt oğulları ailesine bağlanır, şerefli kafilelerine katılır, onlarla sevinip çoşar, dünya ve içindekilere yabancılaşır.

17 –
Kudsûlakdasın kapısından içeri göz atmadan kendini mümin sayan yalan eder, dili ikrar edip kalbi ile inanıyorsa dahi.

18 –
Anadan doğma bir kör; beyaz, siyah, yeşil, kırmızı renklerin varlığına inanır. Sağırda ayarlanmış sazlı teller ve diğer musiki aletlerin nağmeleri kulağı hoşlandırdığı bildiği halde, inançları inanmaktan ziyade inançsızlığa yakındır.

19 –
Vahili yukardan gelme henüz imanın yoksa ey kardeş gözüne uyku, göz kapaklarına uyuklama verme taki Rab'be yer bulasın, ve ondan iman alasın, (su dan başka). Ateş ile Rühta vaftiz olasın.

20 –
Peygamber ve elçilere niyazsız ve âmelsiz yukardan inme vahiyli ol-

duğu gibi, (münzevi) inanlılara ise dilek, dua, iş ve çile ile olur gölgevî imandan vahiyli imana geçerler.

21 –

Çok okuman ve ağır işlerinle kendini melekütûn (evlatları) oğulları damgasıyla mühürleyeceğini zanetme.
Zira bir çoğu çok uğraştıkları halde anlamlıca olmadığından yol gerçeğine erişmediler. Hayat konağına varamadılar.

22 –

Kemâlet olgunluk sadece bedeni amellerle değil sıhhatlı düşüncenin cenk ve müharebesiyle elde edilir.
Bundan böyle bedensel işlerini rühsal sezgilerinle bezen ki fikren ve bedenen çalışasın.

23 –

Sevda sevenin sevdiğini aratmasıdır. Gerçek sevgi oki sevenin sevdiğinin peşine doğru tüm istekle yönelmesidir. O zaman arzu ile elde etme ikiz kardeş gibi olur. Böyle bir şiddetli arzu elde eder, arama bulur.
(Başka sözle: Böylece arayan bulur ve isteğen elde eder).

24 –

Katıksız sade demir mıknatısa kolayca çekilir. Ancak içinde başka bir metal karışıksa çekimi azalır. Ayni şekilde akılda sade iken yüce varlıktan (cezbolunur) çekilir ama bedenin zaâfiyetleri ona yapışıksa (cazibiyeti) çekimi azalır.

25 –

Ne zaman ki akıl, dilin anlatamadığı, gözün göremediği, kulağın işitemediği ve kalbe bellenmemiş işlerin varlığını idrak edince, çardak dışı tüm basamakların en üstüne yücelmiş çardak içindeki ilk basamağa adım atıyor demektir.

27 –
Akıl, dilin anlatamadığı ve açıklayamadığı sözleri hiseder ve henüz gözün görmediği şeyleri görüyorsa, Rab'bın meskenine ve mükaddes dağına çoktan girmiş demektir.

28 –
Üçün biri üçü'de bir kilise der. Değilki üçün, bir bir olduğu için üçtür. Ve üçün bir üç olduğu için bir. Bu imkansız bir şey.

29 –
Zira üçün çok üçlüklere bölünmez öz ve özel bir anlamı var. Bu anlamda O birdir. Oysa yüce Tanrının TEK varlığı, sözü ve hayatı olduğundan üçtür. Demek, Tabiatında bir özelliğinde üçtür.

30 –
Kelam ile hayat varlığın nedeni dışında olamazlar. Olsa varlığa yakışamaz. Demek oluyor ki Teoride başlangıçtaki ilk nedene ATA, kelam ile hayatın nedenlerine Oğul ve Ruh dediler.

31 –
Doğumda olduğu üzre, konuşmacıda saklı olan söz yürekten çıkar. Hayat ise yaşayanda yaşadığı sürece açıktır. Bu nedenle Oğula doğan, ama çıkmayan. Ruh ise çıkan ama doğmayan.

32 –
Her şeyin yaratıcısı ve Allah iradesi icabı herşeyi yapıyor iken, yaratıklara rast gele şeyle açıklanamaz.

33 –
İsraillilere lüzümlu kanun ve yasa vermek üzre Musaya Sina dağındaki çalıda göründüğü inkar edilemiyorsa, Mükemmel bir insanda, bilinçli söz eden olarak göründüğü nasıl inkar edilebilir?

34 –
Kendi özünden değil bir diğerinden olan, başkasının varlığına (sebeb) neden olamaz, ancak bir aracı. Demek oluyor ki herşeyde ve herşeyin nedeni bir TEK Allahtır.

35 –
Geceleyin Aydan yere gelen ışık güneşten iken, nasıl bizzat kendiliğinden olmayan ışığın nedeni olabilir? Demek oluyor ki nedeni değil nedeninin bir aracısıdır.

36 –
Ayna her şekil ve şemadan arınmiş iken berraklık ve temizliği nisbetinde karşısındaki şekiller onda aksediyorsa, madde ve süretten arınmış sade beğindede rühsal ve şekiller olur.

37 –
Ayna içi süretler dıştakilere ne ise, her iki yer ve gök kırallıkları, kıralların kıralı ilahların Allahı rabların Rab'bine kıyasla öğledir.

38 –
Aynadaki şekiller esas varlık olmayıp, ancak dış taki çekillere uydukları gibi, böylece cismi ve gayri cisimsel her iki alemin nedenleri, ilk varlığa dayanır asılları.

39 –
İlk gerçeğin Varlığı zamana tabi değildir. Onunla bir şey yokken. Var idi denilircesine. Olacak onunla bir şey olmazcasına deniliyorsa eğer, donuk beğinler için söylenilir.

40 –
Henüz bebek gibi süt ile beslenen olgunlar gibi kuvvetli yiyecekler almamalıdır. Yarasa bakışlı gözünü güneşe dikmemelidir. Ancak

ve ancak bu gelecek babı bırakarak, ilk anda ne küçümsemeli nede kabul etmeli ancak daha ziyade zamanına kadar onu kalbinde korumalıdır.

41 –
Kalbin (cemakan) penceresi Rab hükümranlığına doğru uçar. Orda bütün bunları alenen görür haklarında duymağa ihtiyacın kalmaz ve bir daha imansız değil, ancak ve ancak imanlı mümin olursun.

42 –
Güneşten aldığına göre ışık saçan ayın şekilleri değişir. O süreye göre ayın ışığı öğle kalır. Süre bitince o şekilde biter.

43 –
Başka şekillere girdiği halde, yapısı aynı ve değişmegen Ay, beğin de böylece üzerine akseden tepkilere göre aydınlanır veya kararır.

44 –
Her iki alemdede varlıklar hernekadar VAR lık değişimine tabilerse, beğinde madde ile meşgul oldukça duçar olduğu baskılara göre etkilenir.
Madde çekiminden sıyrılıp ondan uzaklaşınca büyük salah güneşinden ziyası artık azalmaz ancak çoğalır.

45 –
Zaman önceki varlık yer ve göğe ve içindekilerine belirlendi. O bu görünenin başka çeşididir. Ve bu o ki umulandır. O yok olunca bu oldu. Ve bu yok olunca olacak olan odur.

46 –
Birbirine benzer yapıda oldukları için, zamana tabi tüm varlıkların ayni özde oldukları kanısı yerinde olmayıp, nasılki fiziksel yapıda

birbirine benzer, Yuhannayı gören Yakubu gördüğünü sandığı gibidir.

47 –

Toy beğinliler çıranın yanan ışığını görünce Ziyanin varlığı bir BİR dir. Baştan sonakadar. Halbuki Er beğin, yağın her artakalan kısmından bir varlık yok olduğu gibi her çekilen nebzesinden bir varlık yenilendiğinin farkındalar.

48 –

Beğin varlık iptal ile yenilenmesini güçlükle kabuller. Ancak iyi bir tecrübe ve alıştırmadan sonra onları idrak edebilir. Fakat oda hayali. Bilgililer ise yüksek inkişaflarıyla açıkça görür ve berrakça seçebilirlerki, her vakitte, her yaratığa yeni bir varlık yaratıcı yaratır.

49 –

Ruh gözüyle varlıkların yok olup yenilenmesini müşahade edenler, gür bir sesle bağırırlar: Her şeyde herşeyi yapan Rab bir TEK Allahtır. Onunla yaşıyor, kımıldıyor ve varız. Ve onun elinde her kalkış ve kımıldayış, her akıl, nefes ve tabiatın hayatı odur.

50 –

Mütekamillerin bilimi peygamberlidir. (ileriyi) görendir.

51 –

Mütekamillerin peygamberli bilgisi kitab okuma ile asla elde edilemez, ve öğrenilemez.

52 –

Vahiylere malik kişi, bazen dili tutulur, nutku kesilir. Bazanda ağzından hayat suyunu fışkırtan pınar olup, Gür sesli vaiz kesiliverir.

Uğradığı durumlare göre.

53 –

Rab sevgisinin tatlı tadını alamayan, sevecenin söz derinliğini anlayamaz. Zira imalılar ve rühsal sözler ancak imalarla söylenirler.

54 –

Rühtan sevk olunmadıkça, rühsal sözleri yazmağa kalkışan kimse, çınlayan bakır veya ses çıkaran zil gibidir. Zira rüh sözlerine tad katmadığı için.

55 –

Her kimki rühsal sırları, Rühtan öğreniyorsa, dinleyicileri sözlerinden tam tatmin olurlar.
Sedası kalplerinden her türlü yası def eder.

56 –

Bilginlerin kapısını çalmağa meraklı kişi, yol takibi için, bilginlerin sözlerinden az bir miktar ona kafı gelir. Onunla dersini arttırır, etüdünü tekrar eder, üzün uzadıya geniş ilimli çeşit çeşit kitablarla vakitlerini zay etmesin.

57 –

Mütakemillerin öğretislerinden az pay alan. Bir bilir kişi bulunca onun ağzından yolunu takib eder. Yoksa iç göz bebeklerini ibadetle parlatır, o. dua bütün yolların açık ve seçik olduklarını görür.

58 –

Ne zamana kadar cennete rehberlik edecek lider arayacaksın? Hücre kalbinde açar sana bir pencere (cemakan). Beğin aynanı lekelerden arındır. O sana her iki hükümranlığın şekillerini gösterir Tanrıya göre götüren patikaları işaret eder.

59 –
Susamış biri bizzat kendisi çeşmeğe gidemeyince. Lideri onu taşıyarak zorla götüremez. Ancak gidişinin vaziyeti ve yürüyüşünün şekline göre ilerler.

60 –
Yararlı olduğu halde, delikle gemiye rüzgar kâr etmediği gibi, yüksek rütbeli de olsa kalb arzulara açıksa, rehber ona kâr etmez.

61 –
Baş aşağı su testisi içinde su durmadığı gibi yersel maddelere bakışı meğilli bir canda, göklü mevhibe onda durmaz.

62 –
Pak kalplilerin müşareketine katılmak pek çok kâr eder. Onlarki harici adamlarını her türlü lekeden arındırmış. Nurlar babasından her iyi ve kamil mevhibeyi teslim almışlardır. 1. Yuh.

63 –
Mutlu ve tüm mutluluğa layıktır her kim ki günün ziyası çırasının ışığı üzerine saçmış bir bilgini, Rab'bı nuru ile ısığı yok oldu. Aleme öldü Tanrısına gören yaşıyor.

64 –
Gerçek hayat şu ki kamiller kayırıcı azametin memelerinden emerler. Bu hayattaki yasal öğretmenler kitablarında isim ve resimden başka bir şey yok.

65 –
Şayet Reb imdadıma kalkmaz, başka başka ilim ve türlü türlü meslekler dalgınlığından, bilginlerin izlerini yedi sene zarfında etüd ederek toplamaz olsaydı, birçoğunda yapışmış olan gördüğüm kötü huylar banada yapışmış olurdu.

66 –
Belkide dersin. Gerçekçi bilgin ile sahtekarı birbirinden ayırdedecek herhangi bir belirti var mı? Belirtiler çoktur derim. Fakat ilk bakışta ve ilk anda gayet kapalılar, zamanla serilir ortaya çıkarlar.

67 –
Tatmayan bilmez, kendisi yemeyen başkası yedi diye doymaz. Bizzat içmeden başkası içti diye avunmaz Kendisi tecrebe etmeyen başkanının tecrübeşi ona kâr etmez.

68 –
Kitabı mükaddes ve açıklamalarında, kafi derecede tecrübeli bazı öğretmenler, cennet yolunu mesklekleri dışında olan bilginlerden öğrenmeğe neyanaşıp nede kulak verirler. Bilgileri üstünsede işiterektir. Bilginlerin köylü dahi olsalar görerektir.

69 –
Ey tecrübeli eğitmenler, Rabların Rab'bı hakkı için size and ederim ki, her türlü yapma, oyun ve ukalalıktan dönüp çocuklar gibi olmazsanız, henüz cennetin ne tarafta olduğunu bilmezken, nasıl yolunda yürümeğe cehdeder ve yetişebilirsiniz olmayaki ondan uzaklaşırken varıyor zannedersiniz.

70 –
Ses eden ve kımıldayan bir can kendini bilmesi bayağı bir bilgidir. Zira konuşmaz hayvanlarda ikisine malikler. Yüksek hikmetlilerin teorisi gayri cisimlı şahsiyetin bakiliği yok olacak binit bedenin iptalı ile tasdik ederler.

71 –
Beğinsel can madde ilmini idrak eder. Hiçbir madde. Beğinsel ilim-

leri kavrayamaz. Çünkü kestirilemezler. Her Madde ise parçalanır. Bölünmesi bölümlere dağılımı imkansızdır.

72 –
Her çürüyen maddedir. Ve hiçbir düşünceli, madde olamaz. Çürüyecek bir kısım madde veya benzeri yapı varlığı zarureti hasıl oluşu, yapı yok oluşu kabulu içindir.

73 –
İnşaâttan ustasini tanımak gibi, yaratılışlardan yaratanı tanımlamak genel ve bayağı bilgidır. Eğitilmemişler bile bunu bilir. Keskin teori hikmetliler, ayrı ve özel tanımlamaları: var olanın var edicisi zarureti hasıl ettiğinden, varlığın bir VAR edicisi olması gerektirir.

74 –
Bilginlere dahada özel bir tanımlama yolu vardır. O ki düşünce temizliği, beden zerafeti, duyu organlarını kapayıp irtibatları kesmekle elde edilir. Bu şekilde kalp aydınlanınca, içlerinde Rab melekutu simgelenir, içlerinde olur. Ne bu dağda nede yeruşalimde aranılmaz.

75 –
Tanrısının sevdasıyla kaynaşan akıl, çekimine parallel düşünce, hemen alevlenir. Bir göz kırpması ile tutuşuverince aydınlanır bir yanandan sönen kandil gibi.

76 –
Yükseklik ve derinlik, ileri ve geri hacımların özellikleridir. Cisimsiz değiller lakin isim sıkıntısı ve (kelime) söz kısıtlığından kişi mecazi sözleri kullanır.

77 –
Yalnız kendi (çıra) kandili ışığı ile rehber olunuyorsa, gecenin karanlığında ikamet etmekte ve karanlıkta yürümekte ve nereye gittiğini bilmemektedir. Her kimki Rab'bın güneşi ışığının ziyası, kandilini söndürmüşse, günü ışığında yürür ve sürçmez.

78 –
Bu ışık bir anlık, zamanı daracık, gündüzü kısa saatleri nede azdır, tek tük ona nail olurlar, bense sabahın koyu fecrinde, ağaran güneş, baki kalmayan bir yıldız gibi onu gördüm. Bu karanlık halimle.

79 –
Ben gibi Güneşim henüz oğlak burcundadır. Belkide güneye biraz daha meyilli, fakat henüz merkezi çapa yükselmedi. Güzelin gerçek nurunun bir zerresi dahi olsa bana saçsın diye yalvarır ve yakarmaktayım. Taki bilmediğim şeye değil. Anack ruhta vehakikette bildiğime secde edeyim.

80 –
Mutlu bilginin biri bana anlatır ve der: henüz (mübtedi) yeni abit iken, hayalle yanaşılmaz işığın yanında oldum. Damarlarım gevşedi. Aklım beni terketti. Bedenlemi değil bilmen havada var küvvetiyle koşan disginsiz bir katırin üzerine binmişe benzedim. Olay durunca, aklım bana döndü. Dilim açıldı olan oldu diye demeğe başladı. Olanı sana anlatamam anla anla sus ve anla, açıkla ve göster deme.

81 –
O (bilgin) anlattı: kuvvette arttıkça, Rab'bın sevgisi bende daha fazla tutuştu. Çoğu kez hizmetimi ikmal etmeğe bırakmaz, lakin ölü gibi yere serilir, bedenim ateşlenir yanarak, ahlarım çoğalırdı.

Yüreğim bana: ne zamana kadar bu azeb ve ruh figanı?

82 –
Yine bilgin der: Kemalete varınca, saltanatı daimi kırallığı (ebedi) sonsuz olan yüce kıraldan gireyim diye izin verildi. Kartal beğin hemen kafesi kırdı. İlk yuvasına uçtu. Kıralların kıralı ve efendilerin efendisi önünde dikili verdi. Serbestçe ona ve onunla oldu.

83 –
Dikkat et çoçukluğun sapmana sebeb olmazsın. Bu sözlerle bu manaları anladığını sanma. Değil sakın değil. İç sırları keşf etmeğe hevesli isen şayet her iki alemi nefret eyle. Bırak ölüler ölülerini gömsünler. Diri olan alemlerin TEK'ini ara. Hayat boyu onu arasan ebedlere kadar yaşarsın.

84 –
Yerdekiler bu alemi, yukardakiler gelecek olanı. Ve daha üsttekiler alemleri değil Rab'larını yani ona aitleri değil bizzat O'nu ararlar. Sevgisinden ne şimdiki şeyler nede gelecek olanlar nede başka bir dünya onları alıkoyamaz. Güzelliği sevdasına mübtela olunca, daha fazla iştah ederler.

85 –
Her temiz can ilk vatanını arar kısa ve kestirme yoldan ona dönmeği arzular. Salihler aşaği inmeksizin ateşle eteşten köprüden yukarıya doğru düz bir köprüden geçerekten.

86 –
Lekesiz beğin yolda iken, yolunu bana göster ve yollarında beni güt diye terennüm eder. Ona (yola) varınca, beni yağma eden, üzerime kötü dertler yükleyen beden güçlerinden, kanatlarının gölgesinde beni sakla göz bebeği gibi koru beni diye Rab'bından diler.

87 –
Göz bazen foğru, denizi gölden büyük, bazande yanlış, Güneşi bir kalkan Yıldızı bir madeni para kadar görür. Bu uzağı yakın kadar göremediğindendir.

88 –
Beğin bilgisi bazen doğrudur. Şöyleki: Tek Tanrı varın nedeni, daimi yaratıcısıdır. Bazande yanılır ne zaman beden boyunduruğundan (bağından) çözülünce, Yüce Tanrıyi olduğu gibi görür.

89 –
Yarasa güneşi hiç göremediği, insan görüyorsada olduğu gibi değil, Keza yüce Teorileri hiseder göremez. Bilgin görüyorsada cüzidir, zira tüm güzelliklerinin bir kısmı hepsini göremez sonsuzdurlar.

90 –
Doğru adamdan duyduğunu hakitkatını bilmediğin halde inanmağa kendini alıştır. Hakikatını aritmetiki olarak arama. Bu inançla kuraklığa karşı yararlı olursun. O ki sana gelir ve hakikatle seni güder. Herşeyi sana hatırlatır ve Öğretici FARAKLİT Rüh vasıtasıyla.

91 –
Cesedlerin kıyamı canın tekrardan onlarla birleşmesiyle olur. Ruh kıyamı ise tenin bağından kopması ile olur. Güneş ve Ay: gözler kararır. Yıldızlar: duyu organları gökten (baş) kafadan düşerler. Bedeni kımıldatan küvvetler sarsılırlar. Ve bütün organlar bölümleri ile yakınırlar. Düşmesinden kalkan pâk can, Rab'allahı nuru benzerince gökte kendisine mal olan (menzil) makam yerine iltica eder.

92 –
At, Öküz, maymun ve insan, bedenlerinden canlarının şekileri bilindiği gibi, Bilginler de insan tavrından laik olduğu menzili bilirler. Menzili kudsulakdas dahilinde ile yeri çardağın ta ötesinde bulunan ları. Ayni zamandada ortada, daha altta ve tamamen nurdan uzak, Rab'bın hiç uğramadığı yerlerde rezillerle hakarette olanları ayırd ederler.

93 –
Can ve bedenin programlı amelleri sonucu, Şem'un gibi saf olunca, bil ki geçen bitti, yasın geçti fecrin geldi, sabahın yaklaştı. Rab'bın sana nur ve iman gönderir ve vahiyleriyle seni teselli eder.

94 –
Bu dediklerim, demekte olduğum ve diyeceklerimle teoriyi küçümsetecek değilim. Dahili öğretmenlerin ve harici (ecnebi) bilginlerin düşünceleri kapasitesiyle. Yüksek marifetin üstünlüğüne vardıklarını görürüm.
Fakat terazileriyle her şeyi tartmağa kalkışan bazılarını gördüğümde, övünmelerini sevmen. Terazileri doğru ve adil, ama gelecek alemi detaylıca tüm olarak ne taşır nede kapsayabilır. Belkide hayalle kısmen idrak olunur.

95 –
Beynini, aritmetiki hesablarla derin dileklere çözüm bulmaktan dindirerek, sukut ve sükünetle iyi amellere malik olunca sabır et ve yolunda usanma. Güneşin doğabilir. Akşamın aydın, Vakti ve mîntakavi kölelikten seni azad eder camalını sana gösterir.

96 –
Belirli veya belirsiz günde, sevecenin güneşi, sevene doğarak, Süleymani gelini süslenmiş (örtüsüzce) açık gördüğünde onu berabe-

rinde yedi sütün direkleriyle alır. Bütünün üzerinde sevimli olduğunu gösterir. Onunla vahşi hayvanları bile barıştırır. Çünkü ondan yaratıcılarının kokusunu alırlar. Hissiz varlıklar bile onu hisederler. Şeytanlar tapar melekler hizmet ederler.

97 –

Bu merhaleye erişen mutlu kimse artık taştan veya kuyudan değil, ancak rabbın ona verdiği sudan içer ve bir daha susamaz. Ancak onda ebedi hayat fışkıran su kaynakları olurlar.

98 –

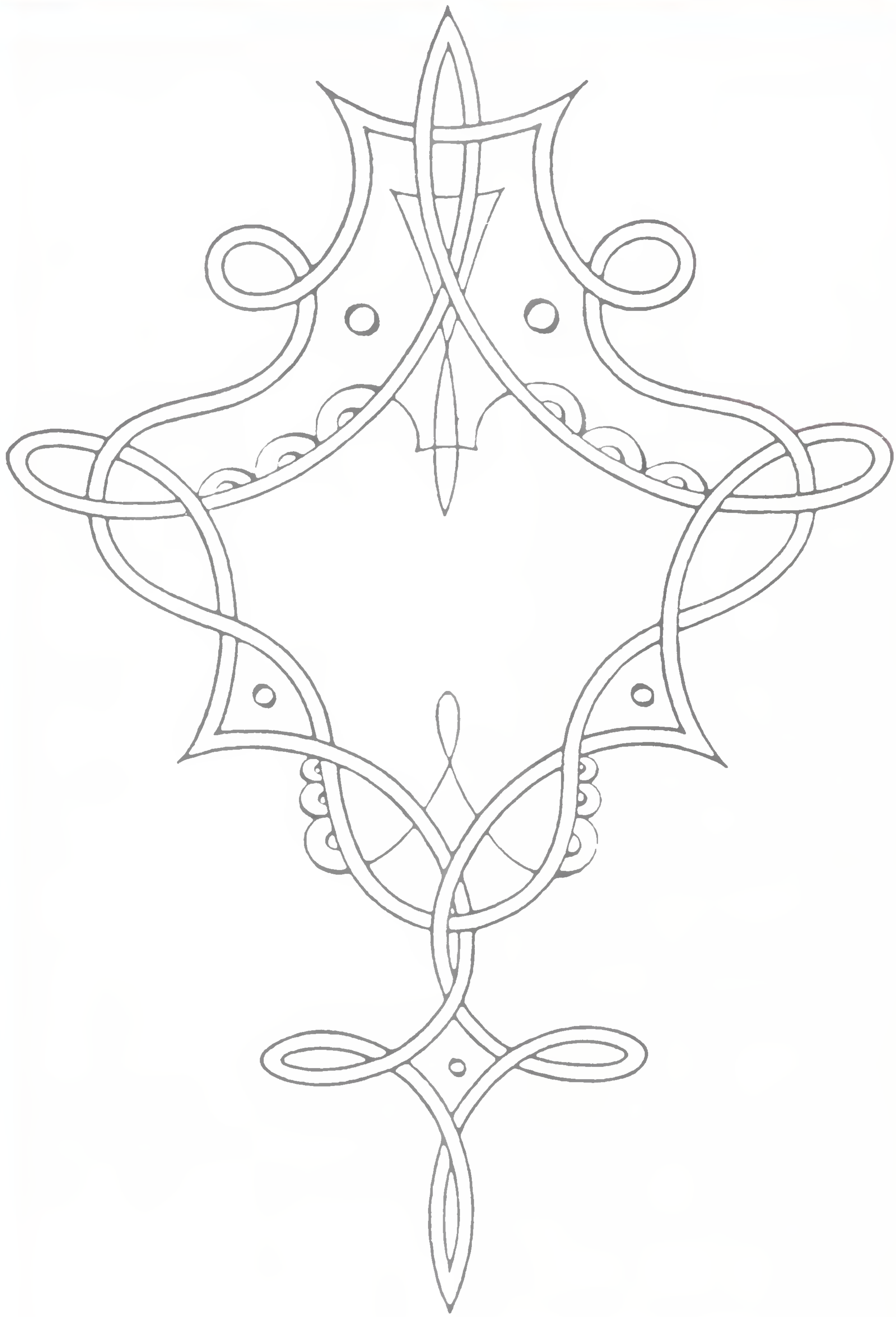
Bu gibi konular, İlahi ve insani ameliyelerle tecrübesi olup Teorideki vahileri gözle müşahade etmeğe erişmiş olduğunu sanana yalnızca yararlar.
Bu iştiyaktan habersiz olan, bu kitabta, ratsgele değil, açıkça ve akıllıca tedrisatını tekrarlamalı kalbinin ısınabilme ihtimalı var.

99 –

Güzelin sevigisini soğutacak (engelleyecek) sebebler çoktur hepsini saymak ne küdretim nede vaktim var.
Konuşma beni yoralı hayli zamandır. Yüreğim yalnız bana faydalı olana döndü. Bundan böyle sevdanın cenginde durmağa müktedir olan dursun. Beceremeyen midesine göre yemeğini yapsın, yorganına göre ayağını uzatsın.

100 –

Bu (tahıl) tohumu hacım itibariyle, ufacık bir hardal tanesi gibi isede, yol kenarı, kaya üstü, veya dikenler arasında değil yararlı bir toprağa ekilip büyüdüğünde, çok büyük ağaç olur. Şöyleki gök kuşları gelip dallarına konar (gök küvvetleri) gibi.
Bununla beraber ona yukardan verilmedikçe hiç kimse kendiliğinden bir şey yapamaz.

Beğin toyluğu (çiğliği) hakkındaki
ÖYKÜ

Doğu (şark) Mafiryani Peder Gregoriyos'un Yapıtlarındandır.

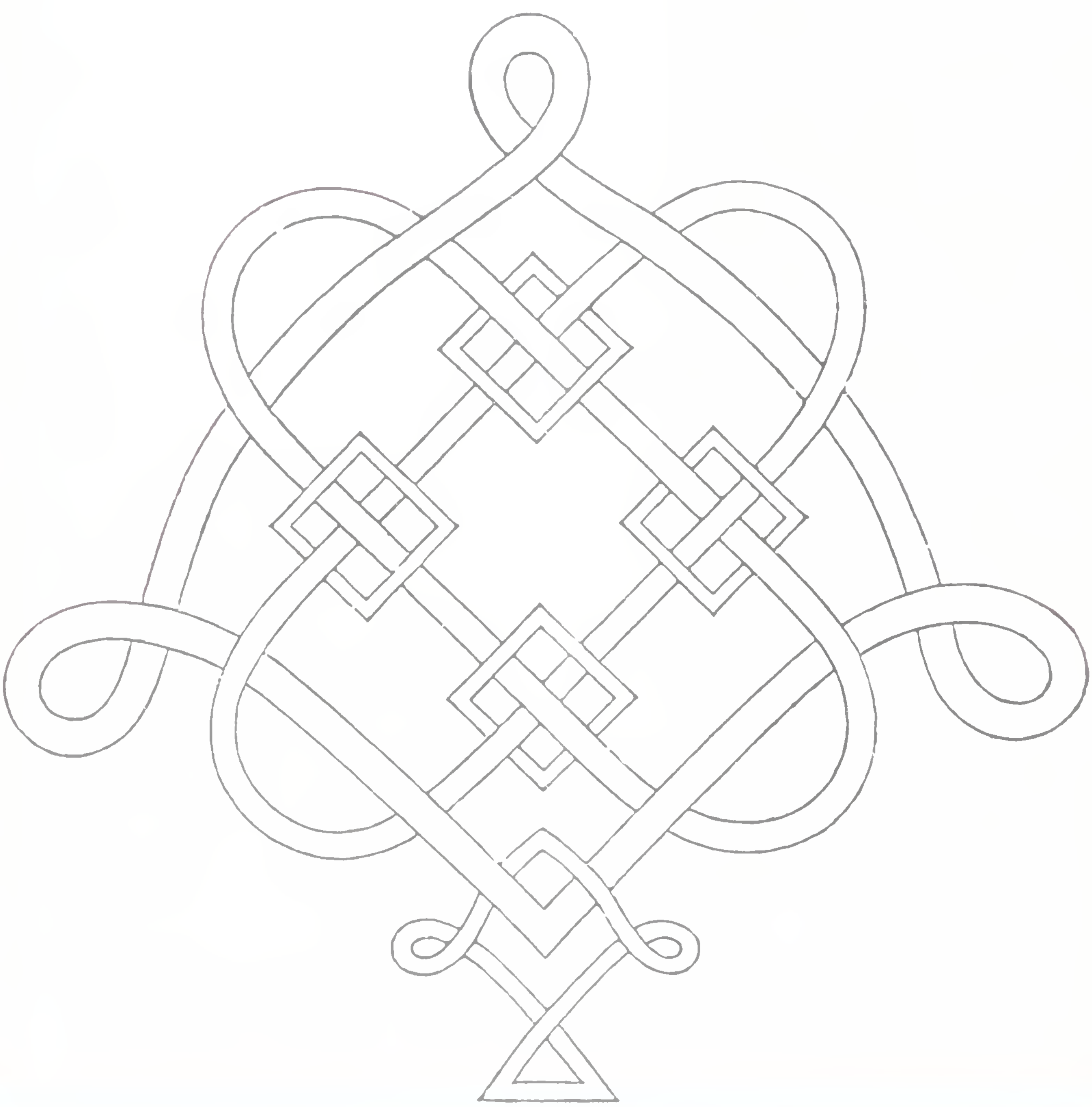
Günlerden biri, çocukken ufacıkken, çamurda, tozda yuvarlanır, sokaklarda caddelerde boş sözler eder, ve oynardım. Aniden bir kafile (gurub) çocuk gördüm.

Liberal oğulları, uyanıklar. Gözü tok ve şerefliler.
Güneş çehreli, Ay gibi aydınlar.
Meleksel biçimli, barış ediciler. Çocukluktan nimetli leke ile kirlenmemiş yakışıklılar....
Bunlara özemli sevgililer gibi rastgeldim.
Selamla karşıladım. Onlara yanaşınca, suâller sordum.
Nereye ki gidiyorsunuz efendilerim.
Ve ne meseleye gidiyor böyle dostlarım?
Onlarsa dediler:
Okula gidiyoruz. Bilim öğreniyoruz.
bende henüz çatılarını görmemiş sözlerini kavrayamamıştım.
Bu ne (biçim) okul, ve bu bilginin amacı ne? Lüften bana açıklayın.
Onlarsa dediler:
Öykümüzü gizlemek, ünümüzü yaymamak.
Büyüyümüz bize bildirdi. Ve Ayımız bizi önerdi.
Kör anlayışlı kalmamak, bilime arzulu isen. Eğitmenimize sorarsın.
Ona kulak asarsın. O seni önermeğe, hiçten yola girmeğe yetenekli-

dir diye cevab verdiler, ortadan kayboldular.
Bu cevabları ve ani yoklukları sevdalarının ateşi, içimi kavurdu. Rühsal ilgileri içimde kımıldadı. Onlarla kalmadığıma ticaret etmediğime, kızdım. Sonra şehri terkettim. Dereye peşlerine takıldım. Hayli orda kalınca, onları bulamadım. Ancak orda bulunan ağarmış dikili bir ihtiyarı gördüm.
Kapladı üstünü çadır bulut gibi.
Aydındır çehresi güneş gibi.
Gece karatısının eğemeni, kar gibi beyaz elbisesi. Saçıyor ziya gibi biçimi. Şaşırttı beni izzeti.
Hayrete koydu beni güzelliği. Çekingence ona gittim. Ona yanaşmağa korktum. Ancak uzaktan ona secde ettim. Zorla kendimi ona çektim. O da kötüden hoşlanmaz bir sevecen. Beni sevgiyle kabul etti. Gönülce beni güttü. Kırık kalbimi sardı. Sarsılmayayım, gerçekte sabit etti. Bilgisizliğime acır, yoksul ve yoksunluğuma üzülürcesine başlar demeğe:
Yaşa oğul yaşa. Tecrübesi olmayan her ayak buraya basamaz ve edebe sarılamaz. Burda gezerken çöker. Sense hangi sevgi seni çekti ve buraya getirdi?
Bense birazdan önceki olan sempatisinden cesaretlendim. Çekinmeden konuşup dedim: El konmuş (resmilerin) ların ve vaftizlilerin. Masum talebe ve delegelerin onlar görünümüne beni heveslendirdi. Sözünü duymayı gerekçe buldu. Öykünle beni sevindirdi. Sana doğru yöneltti. Bulutuna divanına girmeğe, makamını lütfunla görmeğe, nail olduğum şimdi. Bir daha kapını yüzüme kapama ve tarlana ekercesine tohomunu bende ek. Bir oğula değilse beni bir işçi gibi say. Yurdunun yolunda beni güt. Şehrinin patikalarında beni dolaştır. Pâk mükaddeslerin ve çocukların gibi beni pâkla. Seçilmişlerine ve sevimlilerine olduğu gibi bereketli çiğlerine. İnce beyaz ketenlerine beni nail kıl.
Ne kadar zaman daha karnımı keçi boynuzu ile dolduravım, çöplere haliya imiş gibi yatağımı sereyim?

Ancak bilmeyerek (akılsızca) suç ettim. Zira kanaraktan saptım. Bu gibi yakınmalarla nerde ise bitkin hale düşmüş. Ve bu şikayetlerimi tekrarlarken:
O ihtiyar baba bana acıdı. Hoş çiğini yüzüme serpti.
Ve dedi neşeli ol ki soruşturulmayasın.
Zira sevimli bir oğul, hoş sesli.
Ve nağmen tatlı. Bundan isteğin verildi. Maksadın anlaşıldı. benden iste sana hükümranlık vereyim. Ve küdretlendireyim. Orda kalsın mesel, çoşturabileyim ki vergisel.
Bunu bilki ve gerçekten anlaki. Yukarıya çıkmaz kendini bütünlüğünle mükaddeslerin şehri (YERUŞALİME) göklü sırların kıyıldığı ilk şehitler kilisesine kaldırmazsan. Ekmek yerine toprak bile yalasan Öğrenimimin A. sını öğrenmezsin.
Bende gerçek bir rüh düşkünü olarak, safca uydum.
Çalışkanca bitirdim. Ve dedim. Çömlekçinin elinde çamur. Hamile ile bebek ne ise.
İşte bende senin elinde ve maiyetinde öğle.
Bundan böyle inayetinle besleneyim.
Merhametlerinle gıdalanayım.
Adaletinle hükmolunmıyayım.
Bunları dedim ve tensel (cinsel) atalardan ayrıldım. Rühsal babama yapıştım. Herşeyi terk ettim. Yüreğimi sardım. Onunla yoldaş oldum.
Kalçasından bir kemik kaptım.
Öylece bu dünya zevklerinden kaçtım.
Düşüncemi madde eğemenliğinden sıyırdım.
Beğinsel müaşeretlerden ayrılmadım.

Adı geçen ATA:
Yolda Marağaya giderken yazıp bitiremediği en son süryanice eserlerinden bir yazı.

ܟܬܒܐ

ܒܘܝܐܐ

ܡܛܠ ܕܘܒܪܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܒܥܠܡܐ

ܕܐܒܘܢ ܛܘܒܬܢܐ ܡܪܝ ܝܘܠܝܘܣ ܡܛܪܢܐ ܘܚܒܝܫܐ
ܕܐܠܡܢܝܐ ܒ ܒܢܝܢܐ

BAR-HEBRAEUS VERLAG
7585 PK Glane/Losser Glanerbrugstr. 33 Holland
Tel. 053.61 47 64